

TAULES INPUT-OUTPUT DE CATALUNYA 2001

EXTENSIONS DEL MARC CENTRAL DE LA COMPTABILITAT NACIONAL

Estudi de viabilitat

ELS COMPTES DELS SECTORS INSTITUCIONALS DE L'ECONOMIA CATALANA

(Versió definitiva – octubre 2003)

Equip investigador

Gemma García
Martí Parellada

Universitat de Barcelona

**ESTUDI SOBRE LA VIABILITAT DELS
COMPTES DELS SECTORS
INSTITUCIONALS DE L'ECONOMIA
CATALANA**

ÍNDEX

EL SEC-95 I LA COMPTABILITAT REGIONAL.....	1
LA COMPTABILITAT DELS SERVEIS INSTITUCIONALS A NIVELL REGIONAL.....	4
ELS COMPTES ECONÒMICS DELS SECTORS INSTITUCIONALS.....	7
LES LLARS.....	8
LES SOCIETATS NO FINANCERES.....	20
LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES.....	29
LES INSTITUCIONS FINANCERES.....	43
LES INSTITUCIONS SENSE FINALITAT DE LUCRE AL SERVEI DE LES LLARS.....	54
LA RESTA DEL MÓN.....	65
CONCLUSIONS GENERALS.....	70

EL SEC-95 I LA COMPTABILITAT REGIONAL

El SEC-95 ha vingut a substituir el sistema europeu de comptes econòmics integrats publicat l'any 1970 (i modificat el 1978). El SEC inclou els comptes dels sectors i el marc input-ouput. En el cas dels comptes per sectors es tracta de disposar de la descripció de les diverses fases del procés econòmic: producció, generació de renda, distribució i redistribució de la renda, utilització de la renda i acumulació.

El SEC-95 ha inclòs dins del sistema de comptes els balanços, els comptes d'altres variacions d'actius, la introducció del concepte de consum final efectiu, el concepte de renda ajustada als preus i el de paritats de poder de compra. Així mateix, s'ha introduït variacions en alguns conceptes o sistemes de comptabilització que afecten als diversos sectors institucionals i que s'aniran comentant en cada cas. Un exemple és que els pagaments per treballs literaris i artístics ja no es consideren rendes de la propietat sinó producció.

El sistema agrupa les unitats en sectors institucionals segons quina sigui la seva funció principal i els seus objectius. Els sectors institucionals que es distingeixen en el SEC-95 són els següents:

- societats no financeres
- societats financeres
- administracions públiques
- llars
- institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars

Aquests són grups d'unitats institucionals residents, és a dir, que tenen un centre d'interès econòmic en el territori (desenvolupen activitats econòmiques durant un any o més). Totes les operacions que aquestes facin amb unitats no residents s'agrupen en el compte de la resta del món.

Els sectors institucionals

Les unitats institucionals amb un comportament equivalent, és a dir, amb una mateixa funció econòmica principal i sent un mateix tipus de productor, s'agrupen en els sectors institucionals assenyalats anteriorment. Segons això, es pot establir les característiques comunes dels diversos sectors de la manera següent:

Sector institucional	Tipus de productor	Activitat i funció principal
Societats no financeres S.11	Productor de mercat	Producció de béns i serveis no financers de mercat
Institucions financeres S.12	Productor de mercat	Intermediació financera, inclosa l'assegurança i activitats auxiliars
Administracions públiques S.13	Altre productor no de mercat públic	Producció i subministrament d'altres béns i serveis no de mercat per a consum individual i col·lectiu. operacions de redistribució de la riquesa nacional
Llars S.14 com a consumidors com a empresaris	Productor de mercat o productor per a ús final propi privat	Consum Producció de béns i serveis de mercat i per a ús final propi
Institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars (ISFLSH) S.15	Altre productor no de mercat privat	Producció i subministrament d'altres béns i serveis no de mercat per al consum individual

A aquests sectors cal afegir la resta del món (S.2) que no es caracteritza pels seus objectius o comportament, sinó que agrupa les unitats institucionals no residents que duen a terme operacions amb unitats residents.

Les operacions

El sistema de comptes econòmics recull els diversos tipus d'operacions entre unitats institucionals i que poden ser:

- operacions de béns i serveis. Recullen l'origen i destinació dels béns i serveis.
- operacions de distribució. Descriuen la distribució del valor afegit generat en el procés productiu i la redistribució de la renda i riquesa

- operacions financeres. Inclouen les variacions en actius i passius financers.
- altres operacions. Fa referència al consum de capital fix i les variacions d'actius no financers no produïts.

Els comptes de balanç són els encarregats d'enregistrar els estocs d'actius i passius. Així doncs, el SEC no es limita només a establir els fluxos que es produeixen en el sistema econòmic, sinó que ofereix els estocs existents a final del període considerat. El sistema és exhaustiu i totes les variacions en els estocs s'expliquen pels fluxos enregistrats.

El criteri de valoració establert fixa que els usos s'enregistren a preus d'adquisició (incloent-hi despeses de transport, marges i impostos menys subvencions), mentre que la producció es comptabilitza a preus bàsics.

A escala regional, l'obtenció dels comptes econòmics ha estat, generalment, associada a l'elaboració de les taules input-output. A partir de la informació que es desprèn d'una TIO poden obtenir-se part dels agregats del sistema de comptes. Però la major part de la informació necessària cal obtenir-lo de processos d'estimació específics o de fonts alternatives. Aquest fet ha dificultat l'obtenció i estimació del sistema de comptes dels sectors institucionals. L'experiència en aquesta estimació ha estat diversa. Les següents pàgines pretenen oferir un breu repàs a les estimacions efectuades i el seu abast.

LA COMPTABILITAT DELS SECTORS INSTITUCIONALS A

NIVELL REGIONAL

L'elaboració de la comptabilitat dels sectors institucionals a nivell regional ha estat associada, generalment, al procés d'obtenció i estimació de la Taula input-output. L'obtenció de la matriu simètrica dona informació que permet obtenir, amb alguns ajustaments, els comptes de producció i explotació dels diversos sectors institucionals. La resta de comptes corrents i els comptes d'acumulació requereixen d'un procés específic d'estimació. Aquesta circumstància ha donat lloc a que no s'hagi generalitzat l'obtenció de la totalitat de comptes per a tots els sectors institucionals. Cal afegir, a més, que en determinats sectors -com és el cas, per exemple, de les institucions financeres- les hipòtesis de treball que cal establir i la informació de base requerida dificulten molt la seva obtenció. Aquest apartat té per a objectiu fer un breu repàs de la trajectòria regional en matèria d'estimació dels comptes dels sectors institucionals. A continuació s'ofereix un quadre resum amb el que s'ha fet en aquesta matèria.

COMUNITAT AUTÒNOMA	ANY	SECTORS
ANDALUSIA	1995	Administracions públiques
ARAGÓ	1983	-
ASTÚRIES	1995	Total economia, Llars i ISFLSH, Empreses, Institucions financeres, Administracions públiques i Resta del món
BALEARS	1983	Total economia, Llars i empreses, Administracions públiques i Resta del món.
CANÀRIES	1992	Total economia i Administracions públiques
CASTELLA-LA MANXA	Sèrie	Llars (compte de renda)
CASTELLA-LLEÓ	1995	Total economia, Llars, Empreses i Administracions públiques
CATALUNYA	1987	Total economia i Administracions públiques
COMUNITAT VALENCIANA	1995	Total economia i Administracions públiques
GALÍCIA	1998	Total economia, Llars, Empreses, Institucions financeres, Administracions públiques i ISFLSH (de totes únicament producció i explotació)
MADRID	1996	Total economia, Llars, Empreses, Administracions públiques i Resta del món
MÚRCIA	Sèrie	Administracions públiques i Llars (únicament compte de renda en aquest)
NAVARRA	1999	Administracions públiques
PAÍS BASC	1995	Total economia, Llars (1998, producció i explotació), Administracions públiques (2000)

Com es pot observar en l'anterior quadre, malgrat que algunes comunitats autònomes han dedicat esforços importants a l'estimació i elaboració de la comptabilitat completa dels sectors institucionals, bona part d'elles han optat exclusivament per presentar la informació referida al total de l'economia i a les administracions públiques, atesa la informació estadística disponible. Com s'ha indicat anteriorment, el procés d'elaboració de la taula input-output permet obtenir directament els comptes de béns i serveis, producció i explotació del conjunt de l'economia. Així mateix, i realitzant alguns ajustaments, pot elaborar-se sense més dificultats els comptes de producció i explotació dels diversos sectors institucionals. D'altra banda, la informació estadística disponible permet l'elaboració de la comptabilitat de les Administracions públiques. En aquest apartat també es detecten diferències a nivell regional. Mentre que algunes comunitats autònomes han optat per a l'elaboració de la comptabilitat de només l'administració autonòmica i local, d'altres han adoptat una visió més àmplia incorporant-hi també la regionalització de l'administració central. Cal dir que, estrictament, aquesta activitat hauria de ser considerada a la comptabilitat de la resta del món, però aquesta és una hipòtesi de treball que no ha estat considerada en cap ocasió fins el moment.

La justificació per a no elaborar una comptabilitat regional dels sectors institucionals completa acostuma a ser la manca d'informació estadística (o la necessitat de dur a terme operacions d'obtenció d'aquesta addicionals al procés de la TIO) i l'assumpció d'hipòtesis de treball que en moltes ocasions poden ser qüestionades.

En els casos en que s'ha obtingut la totalitat o part de la comptabilitat dels sectors institucionals s'ha pres com a punt de referència la Comptabilitat Nacional i Regional de l'INE. Tot i que aquest continua sent un marc de referència important, cal destacar el cas de la comunitat autònoma d'Astúries que, en la seva comptabilitat regional de 1995, ha introduït preguntes específiques en els qüestionaris emprats per la TIO per poder obtenir directament els comptes de renda i altres informacions necessàries en la comptabilitat sectorial. En el cas de la comunitat de Madrid, que també presenta l'estimació –tot i que parcial– de la comptabilitat regional dels sectors institucionals també s'ha optat per un mètode mixta que parteix del càlcul descendent que es pot obtenir a partir de la Comptabilitat Nacional de l'INE (regionalització de les seves

magnituds) i del càlcul ascendent a partir de la informació de les unitats residents a l regió que es pot obtenir de diverses fonts estadístiques.

Tal com s'ha pogut comprovar, de totes les comunitats autònomes pot afirmar-se que Astúries i Madrid són les que han dut a terme un tractament més exhaustiu de la comptabilitat dels sectors institucionals. Tot i així, cal destacar que en cap cas, però, es tracta d'un sistema comptable complet i exhaustiu, sinó que ambdós han introduït adaptacions en funció de la informació disponible.

Sota aquestes premisses i experiències prèvies, es tracta de valorar la conveniència de dur a terme l'elaboració d'un sistema comptable pels sectors institucionals a Catalunya, aprofitant l'elaboració d'una nova TIO.

ELS COMPTES ECONÒMICS DELS SECTORS **INSTITUCIONALS**

- **LES LLARS**
- **LES SOCIETATS NO FINANCERES**
- **LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES**
- **LES INSTITUCIONS FINANCERES**
- **LES INSTITUCIONS SENSE FINALITAT DE LUCRE AL
SERVEI DE LES LLARS**
- **LA RESTA DEL MÓN**

LES LLARS

El sector institucional de les llars, tal i com es defineix en el SEC95, comprèn els individus, o agrupacions d'aquests, considerats tant en la seva condició de consumidors com en la de productors de mercat, sempre i quan la tasca de producció no es dugui a terme mitjançant entitats (quasi-societats) separades o la producció es destini a ús final propi (lloguer de vivendes ocupades pels seus propietaris i personal domèstic remunerat).

Els recursos que obté el sector llars provenen, fonamentalment, de la remuneració dels assalariats, rendes de propietat, transferències, ingressos de la disposició de béns i serveis de mercat o de la imputació de la producció de béns i serveis per ús final propi.

Les diverses activitats i fonts de recursos possibles fan que es distingeixi entre diversos subsectors, segons quina sigui la seva font de renda principal:

- empleadors. La principal font de renda és la renda mixta procedent de l'activitat de productors de béns i serveis de mercat
- assalariats. La font de renda fonamental és la remuneració d'assalariats
- perceptors de rendes de la propietat.
- perceptors de pensions
- perceptors de rendes procedents d'altres transferències
- altres llars. Està constituït per persones que viuen en institucions de forma permanent

EL TRACTAMENT A NIVELL REGIONAL

El sector de les llars ha estat, deixant de banda les Administracions públiques, el sector institucional que ha rebut un major tractament en la comptabilitat regional. És aquest, de fet, l'únic sector del qual, seguint la metodologia SEC, pot obtenir-se la successió de

comptes sense necessitat d'establir hipòtesis especials. Aquest fet, i la disponibilitat de la Comptabilitat Regional (que permet conèixer els comptes d'assignació i distribució de la renda) faciliten l'obtenció, lligada al procés d'estimació de les taules input-output, de l'estructura de comptes (total o parcial) d'aquest sector institucional.

Ara bé, malgrat això, les estimacions que s'han fet de la comptabilitat d'aquest sector han estat, majoritàriament, parcials. El fet de que bona part de la informació es pot obtenir del processos d'elaboració de la TIO i l'existència de la Comptabilitat Regional permet obtenir els comptes de producció, explotació i renda sense excessives dificultats metodològiques.

De les experiències regionals, únicament en el cas de la comunitat de Madrid per a l'any 1996 s'ha dut a terme l'obtenció de la successió completa de comptes del sector llars. De fet, aquesta és la única comunitat autònoma que ha publicat un esquema comptable global per als sectors institucionals. Pel que fa a la resta d'experiències, cal dir que Astúries, Balears, Castella-Lleó, Múrcia i el País Basc han limitat l'estimació als comptes de renda. En el cas d'Astúries i Balears els comptes de producció i explotació s'ofereixen de manera conjunta per al sector de les llars i les societats no financeres. A aquests comunitats cal afegir-hi Castella-La Manxa, que tot i que al marge de l'elaboració de la TIO, ofereix també la sèrie dels comptes de renda de les llars, partint evidentment de la CRE. Un altre cas diferent és el de Galícia que, a partir de la informació que es desprèn de la TIO de l'any 1998 ofereix per al sector llars els comptes de producció i d'explotació.

En definitiva, doncs, sembla que l'obtenció de la comptabilitat regional per al sector llars, tot i ser probablement el sector institucionals que menys dificultats implica, ha estat bastant escassa i que, en la major part dels casos, els resultats que s'han ofert parteixen de la pròpia estimació de la CRE.

LA SUCCESIÓ DE COMPTES

A continuació es presenta l'esquema comptable per al sector de les llars seguint la definició del SEC-95. En cadascun dels casos es presenta l'esquema comptable usos-recursos i la descripció dels diversos conceptes que s'hi inclouen. La valoració de l'esforç de recollida d'informació o d'estimació addicional i la utilitat i significat dels diversos comptes i els seus saldos haurà de permetre establir la conveniència o no de procedir a la seva estimació.

Comptes corrents

En aquest apartat s'inclouen les operacions de generació, distribució i redistribució de la renda. La variable fonamental que es pot obtenir és l'estalvi, origen del procés d'acumulació a l'economia. En el cas de les llars bona part de la informació continguda en els diversos comptes d'aquest apartat pot obtenir-se a partir de la pròpia Taula input-output. Així mateix, l'INE, en la Comptabilitat Regional elabora els comptes de distribució de renda, el que permet tenir unes magnituds de referència que, no obstant, hauran de ser contrastades amb la informació que es desprèn de la TIO.

Compte de producció. Mostra les operacions lligades al procés de producció que duen a terme les llars

I. Compte de producció

Usos	Recursos
<hr/> P.2 Consums intermedis <hr/>	<hr/> P.1 Producció <hr/>
	<hr/> P.11 Producció de mercat <hr/>
	<hr/> P.12 Producció per a ús final propi <hr/>
<hr/> B.1 <i>Valor afegit brut</i> <hr/>	
<hr/> K.1 Consum de capital fix <hr/>	
<hr/> B.1n <i>Valor afegit net</i> <hr/>	

El compte de producció recull les operacions que fan referència al procés de producció. Els recursos estan constituïts per la producció generada i valorada a preus bàsics (preus rebuts menys impostos satisfets més subvencions rebudes). La producció de mercat és l'activitat d'obtenció de béns i serveis de mercat per part de les llars no constituïdes en societat. Inclou, així, els empleadors (amb o sense personal assalariat) i els treballadors per compte propi. En el concepte "producció per a ús final propi" s'inclou, segons el SEC, la construcció de vivendes per compte propi i la producció, emmagatzematge i transformació de productes agrícoles. A més, s'inclouen els lloguers imputats en les vivendes ocupades pels seus propietaris i els serveis de les llars que ocupen personal domèstic.

El valor dels béns i serveis consumits en el procés de producció (consum intermedi) i el consum de capital fix (consum d'actius fixes) es dedueixen a la producció per obtenir el valor afegit del sector institucional llars (brut o net).

Els problemes que poden sorgir en l'estimació d'aquest compte de producció rau en el fet que no sempre és possible distingir dins de la informació de producció la que és realitzada per empleadors no constituïts en entitats separades (que cal comptabilitzar en el sector llars) de la resta (que hauria de ser inclosa en el sector de societats). Així, s'ha prescindit en moltes ocasions de l'obtenció d'aquest primer esquema comptable. En d'altres ocasions, s'ha efectuat una estimació del compte de producció de les llars agregat amb el de les societats, per evitar la distinció de les unitats originàries de la producció. És el cas d'Astúries el 1995.

El valor de la producció per a ús final propi pot obtenir-se sense més de les magnituds emprades per a l'obtenció el consum final de les famílies de la TIO. Així mateix es disposa també de la informació per poder obtenir la producció de mercat i el consum intermedi efectuat per les famílies.

Aquest primer compte permet obtenir el Valor afegit brut (o net) del sector llars. Cal dir que la principal activitat del sector és la del consum, mentre que la producció té un paper secundari. La utilitat d'aquest compte és fonamentalment el d'obtenir un saldo que podrà servir per contrastar les magnituds que caldrà estimar posteriorment en els esquemes comptables relacionats amb la distribució de la renda i no tant per si mateix.

Tot i així, les magnituds que s'hi inclouen poden ser obtingudes directament de la informació emprada per a la TIO i, per tant, el cost d'estimació és reduït.

Comptes de distribució primària de la renda. Permet obtenir la renda derivada del procés de producció i la distribució entre els factors de producció. Es contempen dos comptes: el d'explotació i el d'assignació de la renda primària.

II.1.1: Compte d'explotació

Usos	Recursos
D.1 Remuneració dels assalariats	B.1n <i>Valor afegit net</i>
D.11 Sous i salaris	
D.12 Cotitzacions socials a càrrec dels empleadors	
D.121 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors	
D.122 Cotitzacions socials imputades a càrrec dels empleadors	
D.2 Impostos sobre la producció i importacions	
D.29 Altres impostos sobre la producció	
D.3 Subvencions	
D.39 Altres subvencions a la producció	
B.2n <i>Excedent d'explotació net</i>	
B.3n <i>Renda mixta neta</i>	

Els recursos del compte és el saldo del compte anterior (valor afegit net), mentre que en els usos s'inclou el detall dels conceptes que formen part de la remuneració d'assalariats (sous i salaris i cotitzacions socials) i els impostos i subvencions que recauen sobre la producció. El saldo del compte és la renda mixta, que equival a la renda que obtenen les llars de la utilització dels seus actius de producció. La renda mixta conté, a més dels beneficis de l'activitat de les llars com empresaris, la remuneració del treball que realitza el propietari o la seva família. Pel fet de no constituir-se en societat, la renda mixta no és, per tant, equivalent al concepte d'excedent brut d'explotació que apareix en el compte d'explotació d'altres sectors institucionals. La renda mixta és l'excedent que queda a les llars en la seva activitat productora més la retribució salarial que cal imputar a l'individu que duu a terme l'activitat de producció.

Cal dir que la remuneració d'assalariats que aquí figura és la regional, és a dir, la remuneració rebuda pels assalariats residents pagada pels empleadors tant residents com no. La remuneració d'assalariats que, en canvi, figura a la TIO és la interior, és a dir, els pagaments efectuats pels empleadors residents a assalariats residents o no. La diferència entre els dos conceptes es recull al compte de la resta del món.

De manera semblant al cas anterior, la utilitat d'aquest compte és també disposar del punt de partida -segons la informació TIO- del que seran els comptes de distribució de renda i que caldrà obtenir, en bona mesura, a partir de la informació de la Comptabilitat Regional de l'INE. El cost d'obtenció, però, és negligible, atenent a que la informació que conté es desprèn directament de la TIO.

El compte d'assignació de la renda primària conté tota la informació sobre les rendes rebudes pel sector llars, tant si procedeixen de la seva activitat com a productors, com a assalariats o de les seves propietats. No s'inclouen per tant, encara, les rendes que poden rebre les llars en forma de transferències d'altres sectors institucionals (com és el cas de les pensions o d'altres transferències corrents).

II.1.2: Compte d'assignació de la renda primària

Usos	Recursos
D.4 Rendes de la propietat	B.2n <i>Excedent d'explotació net</i>
D.41 Interessos	B.3n <i>Renda mixta neta</i>
D.45 Rendes de la terra	
	D.1 Remuneració dels assalariats
	D.11 Sous i salaris
	D.12 Cotitzacions socials a càrrec dels empleadors
	D.121 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors
	D.122 Cotitzacions socials imputades a càrrec dels empleadors
	D.4 Rendes de la propietat
	D.41 Interessos
	D.42 Rendes distribuïdes de les societats
	D.421 Dividends
	D.422 Rendes retirades de les quasisocietats
	D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior
	D.44 Rendes de la propietat atribuïdes als assegurats
	D.45 Rendes de la terra
	B.5n <i>Saldo de rendes primàries netes</i>

En els recursos del compte, per tant, s'inclouen la renda mixta (procedent de les activitats de producció de béns i serveis), la remuneració dels assalariats (derivada del treball per compte aliè) i les rendes netes de la propietat. La renda mixta i la remuneració d'assalariats s'han obtingut prèviament en el compte anterior. Contràriament, les rendes netes de la propietat no s'extreu directament de la TIO però sí que l'INE el subministra en la Comptabilitat Regional.

La rellevància d'aquest compte cal situar-la en el fet de que és precisament el saldo de les rendes primàries el que s'utilitza coma punt de partida per a arribar al càlcul -com a saldo comptable- de la renda disponible i, per tant, de totes les operacions de distribució i redistribució de la renda.

Aquest compte és, de fet, el primer referit als comptes de renda de les llars que subministra l'INE en la Comptabilitat Regional. Malgrat que aquesta font serà emprada per obtenir la informació continguda en els propers esquemes comptables referits al sector institucional llars, cal tenir que poden ser necessaris alguns ajustaments per garantir la coherència entre la informació i magnituds que s'extreuen de la TIO i la que subministra la CR.

El compte d'assignació de la renda primària es pot subdividir en el compte de renda empresarial que permet obtenir la renda provinent de l'activitat empresarial de les llars (renda mixta i rendes de la propietat) i el d'altres rendes primàries. El desglossament d'aquests dos comptes no presenta cap dificultat però la seva utilitat és reduïda. Únicament permet obtenir la partida de renda empresarial.

Compte de distribució secundària de la renda. S'analitza aquí l'assignació de la renda primària a través de la redistribució, és a dir, impostos, cotitzacions i prestacions i transferències corrents. Aquest és un compte significatiu perquè permet obtenir la renda disponible de les llars.

Els recursos del compte són el saldo de rendes primàries, les prestacions socials i la resta de transferències corrents, mentre que en els usos s'hi comptabilitzaran els impostos satisfets, les cotitzacions socials pagades i altres transferències corrents que s'hagin efectuat.

La informació necessària es pot obtenir mitjançant l'estimació dels comptes de renda de la Comptabilitat Regional. Cal tenir en compte, a més, que alguna de la informació requerida pot ser contrastada, així mateix, amb la pròpia informació de la TIO.

II.2: Compte de distribució secundària de la renda

Usos	Recursos
D.5 Impostos corrents sobre la renda, el patrimoni, etc.	B.5n <i>Saldo de rendes primàries netes</i>
D.51 Impostos sobre la renda	
D.59 Altres impostos corrents	
	D.62 Prestacions socials diferents de les transferències socials en espècie
D.61 Cotitzacions socials	D.621 Prestacions de seguretat social en efectiu
D.611 Cotitzacions socials efectives	D.622 Prestacions socials de sistemes privats amb constitució de reserves
D.6111 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors	D.623 Prestacions socials directes dels empleadors
D.61111 Cotitzacions socials efectives obligatòries a càrrec dels empleadors	D.624 Prestacions d'assistència social en efectiu
D.61112 Cotitzacions socials efectives voluntàries a càrrec dels empleadors	
D.6112 Cotitzacions socials a càrrec dels assalariats	
D.61121 Cotitzacions socials obligatòries a càrrec dels assalariats	
D.61122 Cotitzacions socials voluntàries a càrrec dels assalariats	
D.6113 Cotitzacions socials dels treballadors autònoms i aturats	
D.61131 Cotitzacions socials obligatòries dels treballadors autònoms i aturats	
D.61132 Cotitzacions socials voluntàries dels treballadors autònoms i aturats	
D.612 Cotitzacions socials imputades	
	D.7 Altres transferències corrents
D.7 Altres transferències corrents	D.72 Indemnitzacions d'assegurances no vida
D.71 Primes netes d'assegurances no vida	D.75 Transferències corrents diverses
D.75 Transferències corrents diverses	
B.6n	

Renda disponible neta

Compte de redistribució de la renda en espècie. Permet ajustar la renda disponible de les llars en la mesura que incorpora tot el bloc de prestacions i transferències en espècie. De fet, pot considerar-se un compte complementari al de la distribució secundària de la renda. Tot i així, atenent a que l'INE en la Comptabilitat Regional facilita aquesta informació, pot obtenir-se sense costos importants i permet ajustar millor la renda de les famílies i la utilització d'aquesta que en fan.

II.3: Compte de redistribució de la renda en espècie

Usos	Recursos
	B.6n <i>Renda disponible neta</i>
	D.63 Transferències socials en espècie
	D.631 Prestacions socials en espècie
	D.6311 Reembossaments de prestacions de seguretat social
	D.6312 Altres prestacions de seguretat social en espècie
	D.6313 Prestacions d'assistència social en espècie

Compte d'utilització de la renda. Es tracta de poder valorar la distribució de la renda disponible (o l'ajustada) entre consum final i estalvi. Aquest compte és especialment significatiu atès que permet valorar la capacitat d'estalvi de les famílies.

II.4: Compte d'utilització de la renda

II.4.1: Compte d'utilització de la renda disponible

Usos	Recursos
P.3 Despesa en consum final	B.6n <i>Renda disponible neta</i>
P.31 Despesa en consum individual	D.8 Ajust per la variació de la participació neta de les llars en les reserves dels fons de pensions
B.8n <i>Estalvi net</i>	

II.4.2: Compte d'utilització de la renda disponible ajustada

Usos	Recursos
P.4 Consum final efectiu	B.7n <i>Renda disponible ajustada neta</i>
P.41 Consum individual efectiu	D.8 Ajust per la variació de la participació neta de les llars en les reserves dels fons de pensions
B.8n <i>Estalvi net</i>	

El saldo d'aquests comptes és el mateix, tant si s'obté a partir de la renda disponible o de la renda disponible ajustada. La Comptabilitat Regional permet elaborar ambdós comptes. El saldo d'ells, l'estalvi és la magnitud que connecta amb els comptes d'acumulació. Un estalvi positiu donarà lloc a un augment dels actius o reducció dels passius, mentre que l'estalvi de signe negatiu es traduirà en la liquidació d'actius o bé en l'increment de passius.

Comptes d'acumulació. Es tracta, en aquest cas, de comptes de fluxos i no d'estocs. Permeten recollir les variacions en actius i passius de les llars i, així, les oscil·lacions

que es produeixen en el patrimoni net. Els comptes d'acumulació permetran valorar així la capacitat o necessitat de finançament que tenen les llars.

El compte de capital es subdivideix en dos: el que recull les variacions en el patrimoni net i el compte d'adquisicions d'actius no financers. L'objectiu del compte de capital és comptabilitzar les adquisicions menys cessions d'actius no financers i veure en quina mesura això ha estat finançat amb càrrec a l'estalvi i les transferències de capital

III.1: Compte de capital

III.1.1: Compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>	B.8n <i>Estalvi, net</i>
	D.9 Transferències de capital, a cobrar
	D.99 Altres transferències de capital
	D.9 Transferències de capital, a pagar
	D.91 Impostos sobre el capital
	D.99 Altres transferències de capital

L'estalvi generat i les transferències netes de capital (cobrades menys pagades) constitueixen la variació que es produeix en el patrimoni net. Quan a aquest saldo se li afegeixen les adquisicions menys cessions d'actius no financers es pot obtenir la capacitat/necessitat de finançament de les llars (saldo del compte d'adquisicions d'actius no financers).

III.1.2: Compte d'adquisicions d'actius no financers

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
P.51 Formació bruta de capital fix	B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>
P.511 Adquisicions menys cessions d'actius fixos materials	
P.5111 Adquisicions d'actius fixos materials nous	
P.5112 Adquisicions d'actius fixos materials existents	
P.5113 Cessions d'actius fixos materials existents	
P.512 Adquisicions menys cessions d'actius fixos immaterials	
P.5121 Adquisicions d'actius fixos immaterials nous	
P.5122 Adquisicions d'actius fixos immaterials existents	
K.1 Consum de capital fix	
P.52 Variació d'existències	

P.53	Adquisicions menys cessions d'objectes valuosos
K.2	Adquisicions menys cessions d'actius no financers no produïts
K.21	Adquisicions menys cessions de terrenys i altres actius materials no produïts
K.22	Adquisicions menys cessions d'actius immaterials no produïts
B.9	Capacitat(+)/Necessitat(-) de finançament

La informació subministrada per aquests comptes és també especialment rellevant atès que permet obtenir la capacitat o necessitat de finançament de les famílies. Ara bé, en aquest cas la Comptabilitat Regional de l'INE ja no subministra informació relativa a aquests comptes. Sí que es disposa però de les dades del conjunt nacional que poden ser emprades per a la seva regionalització, juntament amb la informació directa que es pugui obtenir.

Compte financer. Amb aquest es pot disposar del detall de tipus d'actius i passius financers que donen lloc a la capacitat o necessitat de finançament del sector llars. La informació que conté requereix un procés d'obtenció específic, tret que dificulta la seva elaboració. El compte podria tenir la utilitat de conèixer amb detall la tipologia dels actius i passius financers que tenen les famílies.

Cal dir, no obstant, que els requeriments d'informació per a la seva elaboració dificulten l'obtenció. Aquest fet, juntament a que és un compte que proporciona únicament el detall del que hi ha darrera de la capacitat o necessitat de finançament del sector llars, semblen conduir a la no obtenció d'aquest. Aquest és també el cas del compte d'altres variacions del volum d'actiu (que en el cas de les llars no aporta cap informació rellevant) i dels comptes de revalorització on es pot obtenir el detall de les variacions del patrimoni net degudes a guanys o pèrdues de possessió nominals, neutrals o reals.

Per últim, cal assenyalar que el SEC95 ha introduït l'elaboració de balanços per a cadascun dels sectors institucionals. Es tracta en aquest cas de poder disposar del detall del balanç d'obertura d'exercici pel que fa a actius i passius financers i no financers, de

les variacions que s'han produït al llarg de l'any i del balanç final de tancament. Conté una informació de resum respecte del patrimoni que no és especialment rellevant per al coneixement de la situació del sector institucional llars.

SÍNTESI

Atenent a l'anàlisi previ i a l'experiència seguida en les diverses comunitats autònomes que han adoptat la iniciativa de dur a terme una comptabilitat de sectors institucionals, sembla oportú proposar l'elaboració dels comptes corrents per al sector llars, atès que, bé directament de la informació que es desprèn de la TIO en fase d'elaboració o bé a partir de les dades de la Comptabilitat Regional pot obtenir-se la informació que contenen els diversos comptes corrents. També es considera apropiat ampliar aquesta informació disponible, sempre valorant el cost que suposa la seva obtenció, per avançar en l'elaboració dels comptes d'acumulació. En canvi, es descarta la realització del compte financer, el d'altres variacions en el volum d'actius, els comptes de revalorització i els balanços, atès que la utilitat de la informació que proporcionen no sembla suficient per compensar els recursos que caldria esmerçar en la seva obtenció.

LES SOCIETATS NO FINANCERES

El sector institucional de les societats no financeres, tal i com es defineix en el SEC95, comprèn les institucions que tenen les operacions de distribució i financeres diferenciades de les dels seus propietaris, que són productors de mercat i la seva activitat principal és la de producció de béns i serveis no financers. S'inclouen també aquí les quasi-societats no financeres. Les societats són entitats dotades de personalitat jurídica, mentre que les quasi-societats no tenen personalitat jurídica però tenen un comportament econòmic i financer diferent del dels seus propietaris.

El sector de societats no financeres es subdivideix en les societats de caràcter públic, les de caràcter privat nacionals i les privades que estan sota el control estranger. El fet de tractar-se d'una economia regional, implica que, com a societats privades sota control estranger, cal considerar aquelles filials de societats no residents a Catalunya (sigui resta d'Espanya o estranger).

Els recursos que obté el sector de les societats no financeres provenen, fonamentalment, dels ingressos per la venda dels béns i serveis produïts.

EL TRACTAMENT A NIVELL REGIONAL

L'estimació dels comptes dels sectors institucionals en el cas de les societats no financeres ha estat encara menys freqüent que el que s'ha indicat anteriorment per a les llars. Cal dir que en aquest cas, la informació que es desprèn de l'elaboració de les TIO facilita l'obtenció dels comptes de producció i d'explotació. En aquest cas, però, la CRE no elabora un sistema de comptes addicionals en el cas del sector empreses. La comptabilitat per al sector empreses s'ha dut a terme en el casos de les comunitats autònomes Castella-Lleó, Galícia i Madrid. També Balears i Astúries han dut a terme un

esquema comptable però en aquest cas agregant l'activitat de les llars i del sector empresarial.

LA SUCCESIÓ DE COMPTES

A continuació es presenta l'esquema comptable per al sector de les societats no financeres seguint la definició del SEC-95. En cadascun dels casos es presenta l'esquema comptable usos-recursos i la descripció dels diversos conceptes que s'hi inclouen. La valoració de l'esforç de recollida d'informació o d'estimació addicional i la utilitat i significat dels diversos comptes i els seus saldos haurà de permetre establir la conveniència o no de procedir a la seva estimació.

Comptes corrents

En aquest apartat s'inclouen les operacions de generació, distribució i redistribució de la renda. La variable fonamental que es pot obtenir és l'estalvi, origen del procés d'acumulació a l'economia.

Compte de producció. Mostra les operacions lligades al procés de producció que duen a terme les societats i que, de fet, és l'eix de la seva activitat.

I. Compte de producció

Usos	Recursos
<hr/> <hr/> P.2 Consums intermedis	<hr/> <hr/> P.1 Producció
	<hr/> <hr/> P.11 Producció de mercat
	<hr/> <hr/> P.12 Producció per a ús final propi
<hr/> <hr/> B.1 Valor afegit brut	
<hr/> <hr/> K.1 Consum de capital fix	
<hr/> <hr/> B.1n Valor afegit net	

El compte de producció recull les operacions que fan referència al procés de producció. Els recursos estan constituïts per la producció generada i valorada a preus bàsics (preus rebuts menys impostos satisfets més subvencions rebudes). La producció de mercat

inclou, bàsicament, els productes que es venen a un preu significatiu o s'utilitzen per pagaments en espècie. La producció per a ús final propi és la que conserva la pròpia entitat i és utilitzada en la seva formació bruta de capital. Tota la producció es valora preus bàsics, és a dir, el preu que reben dels compradors descomptant els impostos sobre els productes i sumant-hi les subvencions).

El valor dels béns i serveis consumits en el procés de producció (consum intermedi) i el consum de capital fix (consum d'actius fixes) es dedueixen a la producció per obtenir el valor afegit del sector (brut o net). Els consums intermedis es valoren a preus d'adquisició. Aquest primer compte permet obtenir, així, el Valor afegit brut (o net) del sector. L'activitat principal de les societats no financeres és la producció de béns i serveis per a la seva venda. Per tant, aquest compte recull la primera de les relacions bàsiques del sector: la relació entre el valor de la producció obtinguda i el valor dels consums intermedis que ha d'efectuar per poder-la obtenir.

El valor de la producció i dels consums intermedis pot obtenir-se sense dificultats de les magnituds emprades per a l'obtenció de la TIO. Els problemes que poden sorgir en l'estimació d'aquest compte de producció s'han assenyalat també en el cas del sector llars. Es tracta de que no sempre és possible distingir dins de la informació de producció la que és realitzada per empleadors no constituïts en entitats separades (que cal comptabilitzar en el sector llars) de la resta (que hauria de ser inclosa en el sector de societats). Així, en ocasions, s'ha efectuat una estimació del compte de producció agregant llars i societats no financeres, per evitar la distinció de les unitats originàries de la producció.

Comptes de distribució primària de la renda. Permet obtenir la renda derivada del procés de producció i la distribució entre els factors de producció. Es contemplen dos comptes: el d'explotació i el d'assignació de la renda primària.

Pel que fa al compte d'explotació, permet obtenir el desglossament del valor afegit generat en l'activitat productiva segons els factors de producció destinataris d'aquest: treball (remuneració d'assalariats) i capital (excedent d'explotació). Cal dir que aquesta

informació es pot obtenir directament de la informació necessària per a la construcció de la TIO i, així, l'estimació d'aquest compte no presenta especials dificultats.

II.1.1: Compte d'exploració

Usos	Recursos
D.1 Remuneració dels assalariats	B.1n <i>Valor afegit net</i>
D.11 Sous i salaris	
D.12 Cotitzacions socials a càrrec dels empleadors	
D.121 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors	
D.122 Cotitzacions socials imputades a càrrec dels empleadors	
D.2 Impostos sobre la producció i importacions	
D.29 Altres impostos sobre la producció	
D.3 Subvencions	
D.39 Altres subvencions a la producció	
B.2n <i>Excedent d'exploració net</i>	

El valor afegit està valorat a preus bàsics i, així, cal incloure també com a usos d'aquest compte els impostos nets sobre la producció (impostos menys subvencions). Com ja s'ha assenyalat en el sector de les llars, la remuneració d'assalariats d'aquest esquema comptable és la regional i no la interior com la que contempla la TIO. Cal doncs tenir aquesta definició present per efectuar els ajustos corresponents. Aquest ajust és aquí més important que en el de les llars, atès que l'activitat com a productor la desenvolupen fonamentalment les societats.

Les rendes que obté el capital, és a dir, l'excedent d'exploració, juntament amb les diverses rendes derivades de propietat (rebudes menys pagades) constitueixen el saldo de les rendes primàries, la informació central per valorar la posterior distribució de la renda obtinguda.

II.1.2: Compte d'assignació de la renda primària

Usos	Recursos
D.4 Rendes de la propietat	B.2n <i>Excedent d'exploració net</i>
D.41 Interessos	
D.42 Rendes distribuïdes de les societats	D.4 Rendes de la propietat
D.421 Dividends	D.41 Interessos
D.422 Rendes retirades de les quasisocietats	D.42 Rendes distribuïdes de les societats
D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior	D.421 Dividends
D.45 Rendes de la terra	D.422 Rendes retirades de les quasisocietats
	D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior
	D.44 Rendes de la propietat atribuïdes als assegurats

En aquest cas, en tractar-se de les societats no financeres podria plantejar-se l'interès d'obtenir el compte de renda empresarial, en el que com a usos únicament es contemplen els interessos i les rendes de la terra. El saldo d'aquest compte és la renda empresarial que s'utilitza en forma de rendes distribuïdes de les societats i beneficis reinvertits de les inversions directes de l'exterior. Ara bé, la utilitat d'aquest compte és escassa i, en tot cas, s'extreu immediatament de la informació continguda en el compte d'assignació de la renda primària.

La principal dificultat per a l'obtenció d'aquest compte, atenent a la informació necessària, és l'obtenció de les rendes de la propietat i el seu desglossament. Aquesta no és una informació que sorgeixi directament de l'elaboració de la TIO i, per tant, caldrà obtenir-la a través d'altres fonts. Ara bé, aquest sembla un pas necessari si es vol obtenir la renda disponible del sector societats i la seva capacitat d'estalvi.

Compte de distribució secundària de la renda. S'analitza aquí l'assignació de la renda primària a través de la redistribució, és a dir, impostos, cotitzacions i prestacions i transferències corrents.

II.2: Compte de distribució secundària de la renda

Usos	Recursos
D.5 Impostos corrents sobre la renda, el patrimoni, etc.	B.5n <i>Saldo de rendes primàries netes</i>
D.51 Impostos sobre la renda	
D.59 Altres impostos corrents	D.61 Cotitzacions socials
	D.611 Cotitzacions socials efectives
D.62 Prestacions socials diferents de les transferències socials en espècie	D.6111 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors
D.622 Prestacions socials de sistemes privats amb constitució de reserves	D.61111 Cotitzacions socials efectives obligatòries a càrrec dels empleadors
D.623 Prestacions socials directes dels empleadors	D.61112 Cotitzacions socials efectives voluntàries a càrrec dels empleadors
	D.6112 Cotitzacions socials a càrrec dels assalariats
	D.61121 Cotitzacions socials obligatòries a càrrec dels assalariats
	D.61122 Cotitzacions socials voluntàries a càrrec dels assalariats
	D.612 Cotitzacions socials imputades

D.7	Altres transferències corrents	D.7	Altres transferències corrents
D.71	Primes netes d'assegurances no vida	D.72	Indemnitzacions d'assegurances no vida
D.75	Transferències corrents diverses	D.75	Transferències corrents diverses
<hr/>		<hr/>	
B.6n	Renda disponible neta		

El saldo de rendes primàries del compte anterior, juntament als recursos derivats de les cotitzacions socials a càrrec dels empleadors i dels assalariats i altres fonts de transferències corrents, s'utilitzen per al pagament dels impostos corrents, les prestacions socials i transferències corrents. Cal dir, també, que tant en el bloc de cotitzacions socials com en el de prestacions, el volum de recursos que suposen les societats no financeres és reduït en comparació al sector d'administracions públiques. Aquest element pot ser d'especial utilitat per poder obtenir la informació necessària per a l'obtenció d'aquest compte. El total de cotitzacions satisfetes i el total de prestacions rebudes corresponen, en la seva major part, als ingressos i despeses per aquests conceptes de les administracions públiques. La resta es reparteix entre els altres sectors institucionals.

Pel que fa al compte de redistribució de la renda en espècie, cal dir que no té sentit la seva obtenció en el cas de les societats no financeres. Per tant, la renda disponible és equivalent a la renda disponible ajustada.

Compte d'utilització de la renda. Es tracta de poder valorar com la renda disponible es transforma en estalvi. Generalment, la renda disponible neta de les societats no financeres és equivalent a l'estalvi net d'aquestes.

II.4: Compte d'utilització de la renda

II.4.1: Compte d'utilització de la renda disponible

Usos	Recursos
D.8 Ajust per la variació de la participació neta de les llars en les reserves dels fons de pensions	B.6n <i>Renda disponible neta</i>
<hr/>	
B.8n <i>Estalvi net</i>	

Comptes d'acumulació. Es tracta, en aquest cas, de comptes de fluxos i no d'estocs. Es tracta de poder analitzar les variacions en el patrimoni net de les societats no financeres que, posteriorment, s'utilitzaran per obtenir la capacitat o necessitat de finançament del sector empresarial. Aquesta darrera informació pot ser d'especial rellevància per poder valorar la capacitat de les empreses per assumir, amb recursos propis, l'activitat inversora.

III.1: Compte de capital

III.1.1: Compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>	B.8n <i>Estalvi, net</i>
	D.9 Transferències de capital, a cobrar
	D.92 Ajudes a la inversió
	D.99 Altres transferències de capital
	D.9 Transferències de capital, a pagar
	D.91 Impostos sobre el capital
	D.99 Altres transferències de capital

La principal informació que figura en aquest compte és el volum de recursos que el sectors de societats no financeres rep en concepte d'ajudes a la inversió i que és satisfet pel sector d'administracions públiques.

III.1.2: Compte d'adquisicions d'actius no financers

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
P.51 Formació bruta de capital fix	B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>
P.511 Adquisicions menys cessions d'actius fixos materials	
P.5111 Adquisicions d'actius fixos materials nous	
P.5112 Adquisicions d'actius fixos materials existents	
P.5113 Cessions d'actius fixos materials existents	
P.512 Adquisicions menys cessions d'actius fixos immaterials	
P.5121 Adquisicions d'actius fixos immaterials nous	
P.5122 Adquisicions d'actius fixos immaterials existents	
P.5123 Cessions d'actius fixos immaterials existents	
P.513 Augments del valor dels actius no financers no produïts	
P.5131 Grans millores dels actius no financers no produïts	
P.5132 Despeses associades a les transferències de propietat dels actius no financers no produïts	

K.1	Consum de capital fix
P.52	Variació d'existències
P.53	Adquisicions menys cessions d'objectes valuosos
K.2	Adquisicions menys cessions d'actius no financers no produïts
K.21	Adquisicions menys cessions de terrenys i altres actius materials no produïts
K.22	Adquisicions menys cessions d'actius immaterials no produïts
B.9	Capacitat(+)/Necessitat(-) de finançament

En aquest compte es pot observar si la formació bruta de capital duta a terme es finança amb recursos propis o, contràriament, es detecta una necessitat de finançament que es cobrirà amb les variacions d'actius i passius financers. La informació referida a la formació bruta de capital és una de les dades que s'utilitza en l'elaboració de la TIO. Una situació similar es reproduïx en el cas del consum de capital fix -que també apareix en el compte de producció- i la variació d'existències.

Compte financer. Amb aquest es pot disposar del detall de tipus d'actius i passius financers que donen lloc a la capacitat o necessitat de finançament del sector. En el cas del sector societats no financeres, podria tenir una certa utilitat comprovar com es financen les empreses en cas de que no disposin de capacitat de finançament suficient per afrontar la seva activitat inversora. Tot i així, els costos d'obtenció de la informació necessària dificulten arribar a aquest detall.

SÍNTESI

Atenent a les consideracions anteriors, quan es valora la possibilitat de dur a terme una comptabilitat regional pel sector de les societats no financeres sorgeixen alguns problemes. En el cas dels comptes de producció i d'exploració les dificultats són mínimes i, per tant, poden elaborar-se sense grans dificultats. En tot cas, el principal problema rau en la necessitat de distingir l'activitat productiva duta a terme pel sector llars i la realitzada per les societats. Algunes regions, per obviar aquest problema, han optat per ferir aquests comptes de manera agregada per un sector llars-empreses.

A partir del compte de renda, les dificultats són més significatives. Algunes regions, i Astúries n'és un bon exemple, han optat en diversos casos i magnituds per deixar de banda el criteri de regional i considerar les magnituds com operacions interiors. Tot i així, cal valorar al possible conveniència de disposar de la capacitat o necessitat de finançament del sector empresarial. Conèixer la capacitat del sector empresarial de cobrir l'activitat inversora duta a terme amb recursos propis o amb la necessitat de recórrer a recursos aliens pot ser una informació important per al disseny de la política econòmica i industrial.

LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

El sector institucional de les administracions públiques, segons la definició del SEC95, està compost per aquelles unitats institucionals que compleixen les següents característiques: són altres productors no de mercat (és a dir, subministren la major part de la seva producció de manera gratuïta o a preus econòmicament no significatius), la seva producció es destina al consum individual o col·lectiu i es financen principalment mitjançant pagaments obligatoris efectuats per les unitats institucionals pertanyents a altres sectors. A més a més, les administracions públiques també realitzen operacions de redistribució de la renda i de la riquesa nacional.

Les unitats institucionals que aquest sector compren són:

- Els organismes de les Administracions Públiques que administren i financen un conjunt d'activitats realitzades, principalment, per a subministrar a la col·lectivitat béns i serveis no de mercat. Els productors públics organitzats com a societats públiques o considerats com a quasi societats estan inclosos al sector institucional de societats no financeres o institucions financeres segons la naturalesa de la seva producció.
- Les institucions sense finalitat de lucre dotades de personalitat jurídica que són altres productors no de mercat, sempre i quan estiguin controlades i finançades, principalment, per les Administracions Públiques.
- Els fons de pensions autònoms, en el sentit que determinats grups de població estan obligats a participar en els mateixos i les Administracions Públiques són les responsables de la seva gestió.

El sector institucional de les Administracions Públiques es divideix al seu torn en diferents subsectors:

- Administració Central. Aquest subsector compren tots els organismes administratius de l'Estat i altres organismes centrals la competència dels quals s'estén normalment

a la totalitat del territori econòmic, amb l'excepció de les Administracions de la Seguretat Social de la pròpia Administració Central. En el cas regional, es comptabilitzaran les operacions que realitzin les delegacions ministerials i els organismes autònoms de l'Estat a la regió.

- **Administració Autonòmica.** Aquest subsector inclou totes les unitats institucionals que porten a terme alguna de les funcions de l'Administració Pública a un nivell inferior al de l'Administració Central i superior al de l'Administració Local, això és, a l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma. També s'exclou a les Administracions de la Seguretat Social de les Comunitats Autònomes.
- **Administració Local.** Aquest subsector compren tots els organismes de les Administracions Públiques la competència dels quals s'estén únicament a una circumscripció local del territori econòmic. També s'exclouen les Administracions de la Seguretat Social de les pròpies corporacions locals.

A més a més, en aquests subsectors s'inclouen, respectivament, les institucions sense finalitat de lucre controlades i finançades principalment per l'Administració Central, l'Administració Autònoma i l'Administració Local.

- **Administracions de la Seguretat Social.** Aquest subsector inclou totes les unitats institucionals centrals, autonòmiques i locals que tenen com a activitat principal proporcionar prestacions socials i que compleixen dos requisits: per una part, determinats grups de població estan obligats a participar en el sistema o a pagar cotitzacions, segons queda recollit en disposicions legals; i per altra banda, les Administracions Públiques són responsables de la gestió d'aquestes unitats institucionals respecte a l'establiment o a l'aprovació de les cotitzacions i les prestacions. En el cas regional, es comptabilitzaran les operacions que realitzin les delegacions territorials a la Comunitat Autònoma.

EL TRACTAMENT A NIVELL REGIONAL

Sense cap mena de dubte, el sector institucional corresponent a les administracions públiques ha estat el que ha suscitat més tractament a nivell regional espanyol. D'aquesta manera, un gran nombre de comunitats autònomes han elaborat una

comptabilitat més o menys complerta d'aquest sector institucional. És el cas d'Andalusia, Astúries, Balears, Canàries, Castella i Lleó, Catalunya, Comunitat Valenciana, Galícia, Madrid, Múrcia, Navarra i el País Basc. La raó de que aquest sector institucional hagi estat el que ha gaudit d'un major tractament sistemàtic en l'elaboració dels comptes dels sectors institucionals a nivell regional es deu simplement a que és aquell per al qual hi ha més informació estadística regional, la qual gaudeix, a més, d'un alt grau de fiabilitat. Al mateix temps, els comptes de les Administracions Públiques a nivell regional s'han ofert normalment tant a nivell consolidat com a nivell diferenciat per a la majoria o tots els subsectors contemplats en l'apartat anterior. Apart de la informació procedent de les taules input-output i de la comptabilitat regional d'Espanya, es pot disposar, per a elaborar els comptes complets de les Administracions Públiques, de dades estadístiques corresponents als comptes generals i a les liquidacions pressupostàries dels diferents organismes de les Administracions Públiques. En el cas de l'Administració Central i de la Seguretat Social caldrà obtenir la regionalització de les seves operacions per mètodes indirectes, el que suposa una major dificultat i una menor precisió en relació a la resta d'administracions.

La utilització de la informació de la taula input-output per a confeccionar els comptes (de producció i explotació) del sector institucional de les administracions públiques requereix procedir a reassignar, mitjançant la informació proporcionada pels organismes públics, les branques d'activitat i els sectors institucionals. Així, s'ha d'imputar la part de les branques d'Administració Pública, Sanitat, Educació, Serveis recreatius i culturals i Serveis Socials (no de mercat) que portin a terme les institucions públiques que operin a l'àmbit regional.

La majoria de les Comunitats Autònomes que han elaborat els comptes del sector institucional d'Administracions Públiques han confeccionat el compte de producció, el compte d'explotació, el compte de renda, el compte d'utilització de la renda i el compte de capital, i normalment tant per al conjunt del sector de manera consolidada com per als diferents subsectors. Algunes excepcions són Castella-Lleó, que ho ha fet solament del compte de renda, Astúries que ha obtingut en alguns casos per a subsectors concrets del sector Administracions Públiques també el compte financer o Galícia que ha obtingut solament el compte de producció i explotació de les Administracions Públiques en conjunt.

A Catalunya, a partir de la taula input-output de 1987 i informació sobre les liquidacions pressupostàries es van poder obtenir per a l'Administració Autònoma i Local (excloent, per tant, tant l'activitat que l'Administració Central realitza en Catalunya com l'activitat de l'Administració de la Seguretat Social a la regió) els comptes de producció, d'explotació, de renda, d'utilització de la renda i de capital.

LA SUCCESIÓ DE COMPTES

A continuació es presenta l'esquema comptable per al sector de les Administracions Públiques, seguint la definició del SEC-95. En cadascun dels casos es presenta l'esquema comptable usos-recursos i la descripció dels diversos conceptes que s'hi inclouen. La valoració de l'esforç de recollida d'informació o d'estimació addicional i la utilitat i significat dels diversos comptes i els seus saldos haurà de permetre establir la conveniència o no de procedir a la seva estimació.

Comptes corrents

En aquest apartat s'inclouen les operacions de generació, distribució i redistribució de la renda. La variable fonamental que es pot obtenir és l'estalvi, origen del procés d'acumulació a l'economia.

Compte de producció. En aquest compte es registren les operacions del procés productiu, és a dir la producció que es realitza i el consum intermedi necessari per a portar a terme aquesta producció. El seu saldo és el valor afegit brut del sector institucional que, si es descompta el consum de capital fix, dona com a resultat el valor afegit net. La producció es valora a preus bàsics (és a dir, el preu que reben dels compradors descomptant els impostos sobre els productes i sumant-hi les subvencions), excepte la producció de no mercat, que es valora pels seus costos. El consum intermedi, en canvi, es valora en tots els casos a preus d'adquisició.

En el cas del sector d'administracions públiques, la majoria de la producció que realitzen es cataloga com a producció de no mercat, ja que ho subministren de manera gratuïta o a preus baixos i econòmicament no significatius (de tal manera que els seus ingressos per venda no superen el 50% dels seus costos). Encara que també hi pot existir producció de mercat i producció per a ús final propi (la que conserva la pròpia entitat per a augmentar la seva formació bruta de capital), de manera residual. Per a obtenir el consum de capital fix, apareix una dificultat i és que les Administracions Públiques no amortitzen els seus béns, per la qual cosa cal imputar-ne una quantitat amb el fi de que aquesta activitat sigui homogènia amb la resta de sectors institucionals.

I. Compte de producció

Usos	Recursos
P.2 Consums intermedis	P.1 Producció
	P.11 Producció de mercat
	P.12 Producció per a ús final propi
	P.13 Altre producció no de mercat
B.1 Valor afegit brut	
K.1 Consum de capital fix	
B.1n Valor afegit net	

La informació per a elaborar aquest compte sorgeix a partir de la mateixa taula input-output, després d'adscriure la part corresponent a les administracions públiques de diverses branques d'activitat, no solament la branca d'administració pública, sinó també la referent a l'educació, sanitat o serveis socials, culturals i recreatius. Aquesta informació, a més, es pot contrastar amb la informació secundària recollida a partir dels comptes generals i de les liquidacions pressupostàries de les diverses administracions públiques, tant l'autonòmica i local, com la administració central i l'administració de la Seguretat Social que opera a la regió a partir de la descentralització de l'activitat que normalment ells mateixos ja proporcionen.

Comptes de distribució primària de la renda. Permet obtenir la renda derivada del procés de producció i la distribució entre els factors de producció. Es contempen dos comptes: el d'explotació i el d'assignació de la renda primària.

El primer compte registra el desglossament del valor afegit generat en el procés de producció entre els factors primaris de producció –treball (remuneració d’assalariats) i capital (excedent d’exploació, que s’obté com a saldo del compte)- i les administracions públiques (a través d’impostos a la producció i importació i subvencions), que en aquest sector institucional serà pràcticament nul·la. En aquest sentit, la remuneració d’assalariats és la regional i no pas la interior, com es recull a la taula input-output, per la qual cosa cal tenir en compte la necessitat de realitzar els ajustos pertinents. D’igual manera, com l’anterior compte, la informació necessària per a confeccionar aquest compte d’exploació prové de la mateixa taula input-output i de les liquidacions pressupostàries de les administracions i els seus comptes públics. En el cas de les Administracions Públiques consolidades, com que el seu objectiu no és el lucre, a l’igual que les ISFLSH, s’ha d’observar un excedent net d’exploació nul.

II.1.1: Compte d’exploació

Usos	Recursos
D.1 Remuneració dels assalariats	B.1n <i>Valor afegit net</i>
D.11 Sots i salaris	
D.12 Cotitzacions socials a càrrec dels empleadors	
D.121 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors	
D.122 Cotitzacions socials imputades a càrrec dels empleadors	
D.2 Impostos sobre la producció i importacions	
D.29 Altres impostos sobre la producció	
D.3 Subvencions	
D.39 Altres subvencions a la producció	
B.2n <i>Excedent d’exploació net</i>	

El compte d’assignació de la renda primària té com a finalitat conèixer com es distribueixen les rendes generades en el procés de producció. A diferència del compte d’exploació, el d’assignació de la renda primària posa l’èmfasi en la quantificació del destí de la renda primària rebuda (assignació) i no en l’origen d’aquesta renda. En aquest sector institucional com a recursos es considera l’excedent d’exploació, saldo de l’anterior compte, el d’exploació, i com a recurs específic de les administracions públiques, els impostos sobre la producció i importació cobrats al sistema (menys les subvencions pagades). Si a aquests recursos, se li afegeix les rendes de propietat netes (les rebudes menys les pagades), queda el saldo del compte, que és l’anomenat saldo de les rendes primàries netes.

II.1.2: Compte d'assignació de la renda primària

Usos	Recursos
D.4 Rendes de la propietat	B.2n <i>Excedent d'explotació net</i>
D.41 Interessos	
D.42 Rendes distribuïdes de les societats	D.2 Impostos sobre producció i importacions
D.422 Rendes retirades de les quasisocietats	D.21 Impostos sobre productes
D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior	D.211 Impostos del tipus valor afegit (IVA)
D.45 Rendes de la terra	D.212 Impostos i drets sobre les importacions (excepte IVA)
	D.2121 Drets d'importació
	D.2122 Impostos sobre importacions, exclosos IVA i drets d'importació
	D.214 Impostos sobre productes, exclosos IVA i impostos sobre importacions
	D.29 Altres impostos sobre la producció
	D.3 Subvencions
	D.31 Subvencions als productes
	D.311 Subvencions a les importacions
	D.319 Altres subvencions als productes
	D.39 Altres subvencions a la producció
	D.4 Rendes de la propietat
	D.41 Interessos
	D.42 Rendes distribuïdes de les societats
	D.421 Dividends
	D.422 Rendes retirades de les quasisocietats
	D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior
	D.44 Rendes de la propietat atribuïdes als assegurats
	D.45 Rendes de la terra
	B.5n <i>Saldo de rendes primàries netes</i>

Compte de distribució secundària de la renda. S'analitza aquí l'assignació de la renda primària a través de la redistribució, és a dir, impostos, cotitzacions i prestacions i transferències corrents.

Els impostos corrents pagats pels sectors institucionals diversos són recursos pel sector de les Administracions Públiques, a l'igual que les cotitzacions socials que paguen els empresaris i els assalariats (en aquest cas van a parar a l'administració de la Seguretat Social). Per contra, les prestacions socials que reben les llars, són pagades majoritàriament per les administracions públiques (de nou l'administració de la Seguretat Social) i formen part de la banda dels usos d'aquestes administracions. Per últim, en el concepte d'altres transferències corrents figuren tant partides d'usos com de recursos per les diferents administracions públiques. El saldo d'aquest compte és el de la renda disponible neta.

La informació necessària per a confeccionar aquest compte prové de la pròpia comptabilitat pública de les diferents administracions i de les seves liquidacions pressupostàries.

II.2: Compte de distribució secundària de la renda

Usos	Recursos
D.5 Impostos corrents sobre la renda, el patrimoni, etc.	B.5n <i>Saldo de rendes primàries netes</i>
D.59 Altres impostos corrents	D.5 Impostos corrents sobre la renda, el patrimoni, etc.
D.62 Prestacions socials diferents de les transferències socials en espècie	D.51 Impostos sobre la renda
D.621 Prestacions de seguretat social en efectiu	D.59 Altres impostos corrents
D.622 Prestacions socials de sistemes privats amb constitució de reserves	D.61 Cotitzacions socials
D.623 Prestacions socials directes dels empleadors	D.611 Cotitzacions socials efectives
D.624 Prestacions d'assistència social en efectiu	D.6111 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors
	D.61111 Cotitzacions socials efectives obligatòries a càrrec dels empleadors
	D.61112 Cotitzacions socials efectives voluntàries a càrrec dels empleadors
	D.6112 Cotitzacions socials a càrrec dels assalariats
	D.61121 Cotitzacions socials obligatòries a càrrec dels assalariats
	D.61122 Cotitzacions socials voluntàries a càrrec dels assalariats
	D.6113 Cotitzacions socials de treballadors autònoms i aturats
	D.61131 Cotitzacions socials obligatòries de treballadors autònoms i aturats
	D.61132 Cotitzacions socials voluntàries de treballadors autònoms i aturats
	D.612 Cotitzacions socials imputades
D.7 Altres transferències corrents	D.7 Altres transferències corrents
D.71 Primes netes d'assegurances no vida	D.72 Indemnitzacions d'assegurances no vida
D.73 Transferències corrents entre administracions públiques	D.73 Transferències corrents entre administracions públiques
D.74 Cooperació internacional corrent	D.74 Cooperació internacional corrent
D.75 Transferències corrents diverses	D.75 Transferències corrents diverses
B.6n	
Renda disponible neta	

El compte de redistribució de la renda en espècie permet ajustar la renda disponible neta en la mesura que incorpora tot el bloc de prestacions i transferències en espècie que realitzen les administracions públiques a favor d'altres sectors. De fet, pot considerar-se un compte complementari al de la distribució secundària de la renda i constitueix una novetat en el SEC95, ja que en el SEC79 no es contemplava aquest compte i sorgeix per la definició d'un nou concepte en el SEC95: el de consum final efectiu, el qual

requereix com a pas previ el càlcul de la redistribució de la renda en espècie. El saldo d'aquest compte és el de la renda disponible ajustada neta.

Novament, per a calcular aquest compte es podria utilitzar la pròpia comptabilitat pública de les diferents administracions i de les seves liquidacions pressupostàries i demés documentació.

II.3: Compte de redistribució de la renda en espècie

Usos	Recursos
	<u>B.6n Renda disponible neta</u>
<u>D.63 Transferències socials en espècie</u>	
<u>D.631 Prestacions socials en espècie</u>	
<u>D. 6311 Reembossaments de prestacions de Seguretat Social</u>	
<u>D. 6312 Altres prestacions de Seguretat Social en espècie</u>	
<u>D.6313 Prestacions d'assistència social en espècie</u>	
<u>D.632 Transferències de béns i serveis no de mercat individuals</u>	
	<u>B.7n Renda disponible ajustada neta</u>

Compte d'utilització de la renda. La finalitat d'aquest compte és reflectir com es distribueix la renda disponible (ja sigui la renda disponible neta o la renda disponible neta ajustada) entre el consum i l'estalvi. En aquest sentit, cal indicar que la despesa en consum final es defineix al SEC95 com la despesa realitzada per les unitats institucionals residents per a satisfer directament les necessitats individuals i col·lectives dels ciutadans. En aquest sentit, la despesa en consum final que realitza el sector de les administracions públiques, igual que el sector de les ISFLSH, inclou el valor dels béns i serveis que elles produeixen i que no són vendes ni formació bruta de capital i les adquisicions que realitza de béns i serveis a productors de mercat i que subministren a les llars sense transformar en concepte de transferències socials en espècie. Per conveni, el SEC95 considera que les despeses en consum final de les Administracions Públiques es classifiquen en dues categories: despeses en serveis individuals (educació, sanitat, seguretat i assistència social i serveis esportius i culturals) i despeses en serveis col·lectius (serveis públics generals, seguretat i defensa, desenvolupament d'infraestructures i d'altres).

El consum final efectiu, per la seva banda, es defineix al SEC95 com els béns i serveis adquirits per unitats residents per a la satisfacció directa de les necessitats individuals i col·lectives de les persones. La diferència entre la despesa en consum final i el consum final efectiu són les transferències en espècie que realitzen les ISFLSH i les Administracions Públiques a favor de les llars i que es considera sempre consum individual de les llars. Així a la despesa en consum final de les Administracions Públiques cal treure les transferències socials en espècie, que és consum individual d'aquestes, per a obtenir el consum final col·lectiu efectiu de les Administracions Públiques.

Novament, per a calcular aquest compte es podria utilitzar la pròpia comptabilitat pública de les diferents administracions i de les seves liquidacions pressupostàries.

II.4: Compte d'utilització de la renda

II.4.1: Compte d'utilització de la renda disponible

Usos	Recursos
P.3 Despesa en consum final	B.6n <i>Renda disponible neta</i>
P.31 Despesa en consum individual	
P.32 Despesa en consum col·lectiu	
B.8n <i>Estalvi net</i>	

II.4.2: Compte d'utilització de la renda disponible ajustada

Usos	Recursos
P.4 Consum final efectiu	B.7n <i>Renda disponible ajustada neta</i>
P.42 Consum col·lectiu efectiu	
B.8n <i>Estalvi net</i>	

Comptes d'acumulació

Aquests comptes permeten recollir les variacions en actius i passius de les Administracions Públiques i, així, les oscil·lacions que es produeixen en el patrimoni net. Els comptes d'acumulació permetran valorar d'aquesta manera la capacitat o necessitat de finançament que té el sector institucional estudiat. Els comptes d'acumulació en el SEC95 estan compostos pels comptes de capital, el compte financer i el compte d'altres variacions d'actius.

Compte de capital. El compte de capital registra les adquisicions menys les cessions d'actius no financers realitzades per unitats residents, i mesura la variació del patrimoni net deguda a l'estalvi (saldo final dels comptes corrents) i a les transferències de capital. Està format per dos comptes: el compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i les transferències de capital i el compte d'adquisició d'actius no financers.

En el compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i les transferències de capital es recull a la part dreta del compte, en primer lloc, l'estalvi net, saldo del darrer compte corrent, el d'utilització de la renda disponible, i, en segon lloc, les transferències de capital, que si són a rebre es registren amb signe positiu i són a pagar amb signe negatiu. Entre les primeres en el cas de les administracions públiques estaran els impostos de capital i entre les segones estaran les ajudes a la inversió, per exemple.

El saldo de l'anterior compte passa a registrar-se a la part dreta del següent compte de capital: el compte d'adquisicions d'actius no financers, mentre que a la part esquerra del compte es registren les adquisicions netes (compres menys vendes) dels actius no financers, que inclou la formació bruta de capital fix, els objectes valuosos i la variació d'existències, deixant com a saldo la capacitat (+) o necessitat (-) de finançament. En aquest sentit, la formació bruta de capital és un concepte que apareix en la taula input-output, mentre que la resta d'informació s'ha d'esbrinar de fonts secundàries. Una situació similar es reproduïx en el cas del consum de capital fix -que també apareix en el compte de producció- i la variació d'existències.

Novament, per a calcular aquest compte es podria utilitzar bàsicament la pròpia comptabilitat pública de les diferents administracions i de les seves liquidacions pressupostàries.

III.1: Compte de capital

III.1.1: Compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>	B.8n <i>Estalvi, net</i>
	D.9 Transferències de capital, a cobrar
	D.91 Impostos sobre el capital
	D.92 Ajudes a la inversió
	D.99 Altres transferències de capital
	D.9 Transferències de capital, a pagar
	D.91 Impostos sobre el capital
	D.92 Ajudes a la inversió
	D.99 Altres transferències de capital

III.1.2: Compte d'adquisicions d'actius no financers

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
P.51 Formació bruta de capital fix	B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>
P.511 Adquisicions menys cessions d'actius fixos materials	
P.5111 Adquisicions d'actius fixos materials nous	
P.5112 Adquisicions d'actius fixos materials existents	
P.5113 Cessions d'actius fixos materials existents	
P.512 Adquisicions menys cessions d'actius fixos immaterials	
P.5121 Adquisicions d'actius fixos immaterials nous	
P.5122 Adquisicions d'actius fixos immaterials existents	
P.5123 Cessions d'actius fixos immaterials existents	
P.513 Augments del valor dels actius no financers no produïts	
P.5131 Grans millores dels actius no financers no produïts	
P.5132 Despeses associades a les transferències de propietat dels actius no financers no produïts	
K.1 Consum de capital fix	
P.52 Variació d'existències	
P.53 Adquisicions menys cessions d'objectes valuosos	
K.2 Adquisicions menys cessions d'actius no financers no produïts	
K.21 Adquisicions menys cessions de terrenys i altres actius materials no produïts	
K.22 Adquisicions menys cessions d'actius immaterials no produïts	
B.9 <i>Capacitat(+)/Necessitat(-) de finançament</i>	

Compte financer. Finalment, el compte financer mostra com aquesta capacitat o necessitat de finançament es materialitza en l'adquisició d'actius financers o la contracció de passius financers. En concret, la diferència entre l'adquisició neta d'actius financers i la contracció neta de passius financers dóna lloc a aquesta capacitat (+) o necessitat (-) de finançament.

Finalment, està el compte d'altres variacions dels actius, que registra les variacions dels actius i dels passius de les unitats residents que no es deuen a l'estalvi i les transferències voluntàries de riquesa que ja es registren en el compte de capital i en el compte financer. I els balanços, que mostren el total d'actius i passius de les diverses unitats al principi i al final del període comptable, generalment un any, així com el patrimoni net. Encara que aquest darrer compte i els balanços no aporten gaire informació més que la ja destacada pels anteriors comptes.

SÍNTESI

Atenent a l'anàlisi realitzada prèviament i a l'experiència de les diverses Comunitats Autònomes que han confeccionat comptes per a aquest sector institucional, resulta clar que en el cas de les Administracions Públiques es poden confeccionar la majoria dels comptes (corrents i d'acumulació) sense gaire dificultats. I tant per a l'Administració Pública que actua a la regió de manera consolidada, com individualment per a l'Administració Autonòmica, l'Administració Local, l'Administració Central i l'Administració de la Seguretat Social, en aquests dos últims casos pel que fa referència a la seva actuació al territori regional. Per a obtenir les dades regionalitzades de l'Administració Central i de l'Administració de la Seguretat Social, en aquest sentit, és útil acudir, en primer lloc, a la Intervención General del Estado (IGAE) que és l'òrgan competent per a realitzar els comptes de l'Administració de l'Estat, que centralitza i posteriorment regionalitza la informació facilitada pels diferents Ministeris. I en segon lloc a la Dirección General de Ordenación Presupuestaria de la Seguridad Social, que és l'òrgan que regionalitza els comptes generals de la Seguretat Social. Per al cantó dels ingressos, a més, es pot consultar la Memòria de la Tesorería General de la Seguridad Social. Per a la

comptabilitat autonòmica i local, es pot acudir a les liquidacions pressupostàries de les corporacions locals respectives i als comptes generals de la Comunitat Autònoma i les Corporacions Locals. El punt de partida, no obstant, serà la utilització de la informació procedent de la taula input-output, que proporciona els conceptes necessaris per a realitzar el compte de producció i explotació a partir de la reassignació al sector institucional d'Administració Pública de diverses branques d'activitat (tant la referent concretament a Administracions Públiques com a altres productes no de mercat relatius a educació, sanitat o serveis socials).

LES INSTITUCIONS FINANCERES

Segons la definició del SEC95, el sector institucional de les institucions financeres compren el conjunt de societats i quasi-societats que es dediquen principalment a la intermediació financera i/o a activitats auxiliars de la mateixa. Aquesta intermediació financera es defineix com l'activitat mitjançant la qual una unitat institucional adquireix actius financers i, al mateix temps, contreu passius per compte pròpia, a través d'operacions financeres en el mercat.

El sector institucional de les institucions financeres compren varis subsectors. Aquest són:

- Banc Central
- Altres institucions financeres monetàries
- Altres intermediaris financers, excepte les empreses d'assegurances i els fons de pensions
- Auxiliars financers
- Empreses d'assegurances i fons de pensions.

Els darrers quatre sectors, a més, estan dividits en grups diferents segons siguin institucions públiques, institucions privades nacionals o institucions privades que estiguin sota control estranger. El fet de tractar-se d'una economia regional implica que es tindrà en compte l'activitat de les institucions residents i de les sucursals de les institucions no residents a Catalunya (sigui de la resta d'Espanya o de l'estranger).

Els principals recursos del sector institucional de les institucions financeres provenen dels fons procedents dels passius financers contrets i dels interessos cobrats. Mentre que les empreses d'assegurances, per la seva part, obtenen els seus recursos de les primes contractuals que estableixen amb els seus clients i els fons de pensions de les aportacions dels seus assegurats.

EL TRACTAMENT A NIVELL REGIONAL

El sector institucional de les institucions financeres ha estat molt poc tractat a nivell regional espanyol. Així, solament les comunitats autònomes d'Astúries i de Galícia han ofert, en les seves respectives comptabilitats regionals, dades sobre aquest tipus de sector institucional, encara que de manera parcial. Mentre que en el cas de la Comunitat de Madrid, s'han ofert les dades conjuntes de les empreses financeres i no financeres.

En el cas de la Comunitat Autònoma gallega, s'ha calculat tant el compte de producció com el compte d'explotació, que surten directament de la informació contemplada per les taules input-output. I la Comunitat Autònoma d'Astúries ha obtingut, per la seva part, el compte de producció, el compte d'explotació, el compte de renda, el compte d'utilització de la renda i el compte de capital. En aquest darrer cas, les dades necessàries per a realitzar aquests comptes, a part de la taula input-output, provenen de les memòries de totes les institucions financeres asturianes (és a dir, les que tenen el domicili social a la regió) i dels comptes d'explotació i balanços de les empreses d'assegurances regionals. I, finalment, en el cas de Madrid, s'han obtingut els comptes de producció, d'explotació, d'assignació primària de la renda, de distribució secundària de la renda, d'utilització de la renda disponible, de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital i d'adquisicions d'actius no financers, encara que, com s'ha remarcat, en aquest cas, els comptes del sector institucional societats financeres s'ha obtingut conjuntament amb el sector empreses. La informació per a portar a terme els comptes dels sectors institucionals de la Comunitat de Madrid s'ha obtingut barrejant mètodes ascendents, és a dir, a partir de la informació individual de les unitats residents en la regió i descendents, a partir de la regionalització de les xifres nacionals segons indicadors concrets i adients.

LA SUCCESIÓ DE COMPTES

A continuació es presenta l'esquema comptable per al sector de les institucions financeres seguint la definició del SEC-95. En cadascun dels casos es presenta

l'esquema comptable usos-recursos i la descripció dels diversos conceptes que s'hi inclouen. La valoració de l'esforç de recollida d'informació o d'estimació addicional i la utilitat i significat dels diversos comptes i els seus saldos haurà de permetre establir la conveniència o no de procedir a la seva estimació.

Comptes corrents

En aquest apartat s'inclouen les operacions de generació, distribució i redistribució de la renda. La variable fonamental que es pot obtenir és l'estalvi, origen del procés d'acumulació a l'economia.

Compte de producció. El compte de producció recull les operacions que fan referència al procés de producció. Els recursos estan constituïts per la producció generada i valorada a preus bàsics (preus rebuts menys impostos satisfets més subvencions rebudes). La producció de mercat inclou, bàsicament, els productes que es venen a un preu significatiu o s'utilitzen per pagaments en espècie. Per convenció, es considera producció de mercat, per a distingir-la de la producció de no mercat, aquella producció la qual els ingressos per vendes cobreixen més del 50% del cost de producció. La producció per a ús final propi és la que conserva la pròpia entitat i és utilitzada en la seva formació bruta de capital. El valor dels béns i serveis consumits en el procés de producció (consum intermedi) i el consum de capital fix (consum d'actius fixes) es dedueixen a la producció per obtenir el valor afegit del sector (brut o net). Els consums intermedis es valoren a preus d'adquisició. Aquest primer compte permet obtenir, així, el Valor afegit brut (o net) del sector.

En relació al sector financer sorgeix el problema de la consideració dels SIFMI o serveis d'intermediació financera mesurats indirectament i que fan referència a la producció dels serveis d'intermediació financera que no es cobra explícitament (cas contrari de les comissions). És a dir, aquells ingressos que són els típics de la intermediació financera i que, per conveni, es mesura pel total de les rendes de la propietat rebudes per l'intermediari financer que presta el servei menys el total dels interessos pagats pel mateix, sense incloure el valor de qualsevol renda obtinguda per la inversió dels seus fons propis. Per conveni, el SEC95 considera tota la producció dels SIFMI com a

consum intermedi d'un sector que té una producció nul·la i un valor afegit negatiu i d'igual quantia a aquest consum intermedi, davant la dificultat de distribuir els SIFMI entre consum intermedi i les diferents classes de demanda final (consum final, formació bruta de capital i exportacions).

La informació relativa a la producció i consum intermedi de les institucions financeres es pot obtenir directament de les taules input-output. Però, per altra banda, en donar-li contingut regional al compte de les institucions financeres, quan en la taula input-output es recull la seva activitat sota el concepte de producció interior, es planteja un problema addicional. En la comptabilitat regional es computa solament els interessos que cobren i paguen les institucions regionals, mentre que la producció imputada de serveis bancaris que apareix a la taula input-output correspon a totes les unitats amb activitat en la regió. Per a això, pot ser necessari estimar d'alguna manera indirecta la part de la producció imputada de serveis bancaris que correspon a les institucions de crèdit no regionals i transferir-les, com a recursos, al sector de les institucions financeres a través del compte de dividends i altres rendes distribuïdes per les societats.

I. Compte de producció

Usos	Recursos
P.2 Consums intermedis	P.1 Producció
	P.11 Producció de mercat
	P.12 Producció per a ús final propi
B.1 Valor afegit brut	
K.1 Consum de capital fix	
B.1n Valor afegit net	

Comptes de distribució primària de la renda. Permet obtenir la renda derivada del procés de producció i la distribució entre els factors de producció. Es contempen dos comptes: el d'exploació i el d'assignació de la renda primària.

El compte d'exploació registra el desglossament del valor afegit generat en el procés de producció entre els factor primaris de producció –treball (remuneració d'assalariats) i capital (excedent d'exploació, que s'obté com a saldo del compte)- i les Administracions Públiques (a través dels impostos sobre la producció i la importació i

les subvencions). D'igual manera, com l'anterior compte, la informació necessària per a confeccionar aquest compte d'exploració prové de la mateixa taula input-output.

El valor afegit està valorat a preus bàsics i, així, cal incloure també com a usos d'aquest compte els impostos nets sobre la producció i importacions (impostos menys subvencions). Per altra banda, la remuneració d'assalariats és la regional i no pas la interior, com es recull a la taula input-output, per la qual cosa cal tenir en compte la necessitat de realitzar els ajustos pertinents.

En el cas dels SIFMI, com que s'inclou un sector fictici amb un valor afegit negatiu, el resultat del compte d'exploració serà que a aquest sector fictici li correspon un excedent net negatiu d'igual quantia que el valor afegit.

II.1.1: Compte d'exploració

Usos	Recursos
D.1 Remuneració dels assalariats	B.1n <i>Valor afegit net</i>
D.11 Sots i salaris	
D.12 Cotitzacions socials a càrrec dels empleadors	
D.121 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors	
D.122 Cotitzacions socials imputades a càrrec dels empleadors	
D.2 Impostos sobre la producció i importacions	
D.29 Altres impostos sobre la producció	
D.3 Subvencions	
D.39 Altres subvencions a la producció	
B.2n <i>Excedent d'exploració net</i>	

Les rendes que obté el capital, és a dir, l'excedent d'exploració, juntament amb les diverses rendes derivades de propietat (rebudes menys pagades) constitueixen el saldo de les rendes primàries, la informació central per valorar la posterior distribució de la renda obtinguda.

En aquest sector d'institucions financeres, a més, dins dels recursos del compte d'assignació de la renda primària, està el concepte d'ajustos per SIFMI, amb valor negatiu. Com que el VAB del sector fictici associat als SIFMI era negatiu, les rendes primàries assignades al sector d'institucions financeres disminueixen en aquesta mateixa quantitat. Així, en el cas de les institucions financeres, l'excedent net

d'exploració més les seves rendes de propietat netes menys el SIFMI constitueix el saldo d'aquest compte, és a dir, el saldo de les rendes primàries netes.

La principal dificultat per a l'obtenció d'aquest compte, atenent a la informació necessària, és l'obtenció de les rendes de la propietat i el seu desglossament. Aquesta no és una informació que sorgeixi directament de l'elaboració de la TIO però es pot obtenir a partir d'informació addicional com les memòries de les institucions financeres o dels comptes d'exploració i balanços de les empreses d'assegurances regionals, tal i com va fer la Comunitat Autònoma d'Astúries.

II.1.2: Compte d'assignació de la renda primària

Usos	Recursos
D.4 Rendes de la propietat	B.2n <i>Excedent d'exploració net</i>
D.41 Interessos	
D.42 Rendes distribuïdes de les societats	D.4 Rendes de la propietat
D.421 Dividends	D.41 Interessos
D.422 Rendes retirades de les quasisocietats	P.119 Ajustos per SIFMI
D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior	D.42 Rendes distribuïdes de les societats
D.45 Rendes de la terra	D.421 Dividends
	D.422 Rendes retirades de les quasisocietats
	D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior
	D.44 Rendes de la propietat atribuïdes als assegurats
	D.45 Rendes de la terra
B.5n <i>Saldo de rendes primàries netes</i>	

Compte de distribució secundària de la renda. S'analitza aquí l'assignació de la renda primària a través de la redistribució, és a dir, impostos, cotitzacions i prestacions i transferències corrents.

El saldo de rendes primàries del compte anterior, juntament als recursos derivats de les cotitzacions socials a càrrec dels empleadors i dels assalariats i altres fonts de transferències corrents, s'utilitzen per al pagament dels impostos corrents, les prestacions socials i transferències corrents.

Tant en el bloc de cotitzacions socials com en el de prestacions, el volum de recursos que suposen les institucions financeres és reduït en comparació al sector d'administracions públiques. Aquest element pot ser d'especial utilitat per poder obtenir la informació necessària per a l'obtenció d'aquest compte. El total de cotitzacions

satisfetes i el total de prestacions rebudes corresponen, en la seva major part, als ingressos i despeses per aquests conceptes de les administracions públiques.

II.2: Compte de distribució secundària de la renda

Usos	Recursos
D.5 Impostos corrents sobre la renda, el patrimoni, etc.	B.5n <i>Saldo de rendes primàries netes</i>
D.51 Impostos sobre la renda	
D.59 Altres impostos corrents	D.61 Cotitzacions socials
	D.611 Cotitzacions socials efectives
D.62 Prestacions socials diferents de les transferències socials en espècie	D.6111 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors
D.622 Prestacions socials de sistemes privats amb constitució de reserves	D.61111 Cotitzacions socials efectives obligatòries a càrrec dels empleadors
D.623 Prestacions socials directes dels empleadors	D.61112 Cotitzacions socials efectives voluntàries a càrrec dels empleadors
	D.6112 Cotitzacions socials a càrrec dels assalariats
	D.61121 Cotitzacions socials obligatòries a càrrec dels assalariats
	D.61122 Cotitzacions socials voluntàries a càrrec dels assalariats
	D.612 Cotitzacions socials imputades
D.7 Altres transferències corrents	D.7 Altres transferències corrents
D.71 Primes netes d'assegurances no vida	D.71 Primes netes d'assegurances no vida
D.72 Indemnitzacions d'assegurances no vida	D.72 Indemnitzacions d'assegurances no vida
D.75 Transferències corrents diverses	D.75 Transferències corrents diverses
B.6n	
Renda disponible neta	

Pel que fa al compte de redistribució de la renda en espècie, cal dir que no té sentit la seva obtenció en el cas de les institucions financeres, atès que aquesta solament té lloc entre les Administracions Públiques, les famílies i les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars. Per tant, la renda disponible és equivalent a la renda disponible ajustada en el cas de les institucions financeres.

Compte d'utilització de la renda. La finalitat d'aquest compte és reflectir com es distribueix la renda disponible entre el consum i l'estalvi. Generalment, la renda disponible neta de les institucions financeres és equivalent a l'estalvi net d'aquestes, ja que no hi ha consum per part de les institucions financeres. La única diferència és pel concepte referent a l'ajust per la variació de la participació neta de les llars en les reserves dels fons de pensions, que és un concepte que solament afecta al sector institucional de les famílies (augmenta els seus recursos) i de les institucions financeres

(en forma d'ús) i que té com a motiu que aparegui en els estalvis de les famílies les variacions de les reserves actuàries sobre les que les llars tenen dret.

II.4: Compte d'utilització de la renda

II.4.1: Compte d'utilització de la renda disponible

Usos	Recursos
D.8 Ajust per la variació de la participació neta de les llars en les reserves dels fons de pensions	B.6n <i>Renda disponible neta</i>
B.8n <i>Estalvi net</i>	

Comptes d'acumulació

Es tracta, en aquest cas, de comptes de fluxos i no d'estocs. Permeten recollir les variacions en actius i passius de les institucions financeres i, així, les oscil·lacions que es produeixen en el patrimoni net. Els comptes d'acumulació permetran valorar així la capacitat o necessitat de finançament que té aquest sector institucional. Els comptes d'acumulació en el SEC95 estan compostos pels comptes de capital, el compte financer i el compte d'altres variacions d'actius.

Compte de capital. El compte de capital registra les adquisicions menys les cessions d'actius no financers realitzades per unitats residents, i mesura la variació del patrimoni net deguda a l'estalvi (saldo final dels comptes corrents) i a les transferències de capital. El componen dos comptes: el compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i les transferències de capital i el compte d'adquisició d'actius no financers.

En el compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i les transferències de capital es recull a la part dreta del compte, en primer lloc, l'estalvi net, saldo del darrer compte corrent, d'utilització de la renda disponible, i en segon lloc, les transferències de capital, que si són a rebre es registren amb signe positiu i si són a pagar amb signe

negatiu. El saldo d'aquest compte passa a registrar-se a la part dreta del següent compte de capital: el compte d'adquisicions d'actius no financers. Mentre que a la part esquerra s'inclou les adquisicions netes (compres menys vendes) dels actius no financers, que inclou la formació bruta de capital fix, els objectes valuosos i la variació d'existències, deixant com a saldo la capacitat (+) o necessitat (-) de finançament.

III.1: Compte de capital

III.1.1: Compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>	B.8n <i>Estalvi, net</i>
	D.9 Transferències de capital, a cobrar
	D.92 Ajudes a la inversió
	D.99 Altres transferències de capital
	D.9 Transferències de capital, a pagar
	D.91 Impostos sobre el capital
	D.99 Altres transferències de capital

La informació necessària per a confeccionar el compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i les transferències de capital hauria de procedir de les memòries, comptes i balanços de les institucions financeres, d'assegurances i els fons de pensions o bé regionalitzar-lo a partir de la comptabilitat nacional d'Espanya.

III.1.2: Compte d'adquisicions d'actius no financers

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
P.51 Formació bruta de capital fix	B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>
P.511 Adquisicions menys cessions d'actius fixos materials	
P.5111 Adquisicions d'actius fixos materials nous	
P.5112 Adquisicions d'actius fixos materials existents	
P.5113 Cessions d'actius fixos materials existents	
P.512 Adquisicions menys cessions d'actius fixos immaterials	
P.5121 Adquisicions d'actius fixos immaterials nous	
P.5122 Adquisicions d'actius fixos immaterials existents	
P.5123 Cessions d'actius fixos immaterials existents	
P.513 Augments del valor dels actius no financers no produïts	
P.5131 Grans millores dels actius no financers no produïts	
P.5132 Despeses associades a les transferències de propietat dels actius no financers no produïts	

K.1	Consum de capital fix
P.52	Variació d'existències
P.53	Adquisicions menys cessions d'objectes valuosos
K.2	Adquisicions menys cessions d'actius no financers no produïts
K.21	Adquisicions menys cessions de terrenys i altres actius materials no produïts
K.22	Adquisicions menys cessions d'actius immaterials no produïts
B.9	Capacitat(+)/Necessitat(-) de finançament

En el compte d'adquisició d'actius no financers es pot observar si la formació bruta de capital duta a terme es finança amb recursos propis o, contràriament, es detecta una necessitat de finançament que es cobrirà amb les variacions d'actius i passius financers. La informació referida a la formació bruta de capital és una de les dades que s'utilitza en l'elaboració de la TIO. Una situació similar es reproduïx en el cas del consum de capital fix -que també apareix en el compte de producció- i la variació d'existències.

Compte financer. *El compte financer, finalment, mostra com aquesta capacitat o necessitat de finançament es materialitza en l'adquisició d'actius financers o la contracció de passius financers. En concret, la diferència entre l'adquisició neta d'actius financers i la contracció neta de passius financers dóna lloc a aquesta capacitat (+) o necessitat (-) de finançament. Per a les institucions financeres aquest és el compte més important.*

Finalment, està el compte d'altres variacions dels actius, que registra les variacions dels actius i dels passius de les unitats residents que no es deuen a l'estalvi i les transferències voluntàries de riquesa que ja es registren en el compte de capital i en el compte financer. I els balanços, que mostren el total d'actius i passius de les diverses unitats al principi i al final del període comptable, generalment un any, així com el patrimoni net. Encara que aquesta darrera compte i els balanços no aporten gaire informació més que la ja destacada pels anteriors comptes.

SÍNTESI

Atenent a l'anàlisi realitzada prèviament i a l'experiència de les diverses Comunitats Autònomes que han confeccionat comptes per a aquest sector institucional, es pot remarcar que a partir de la informació recollida a la taula input-output es pot obtenir els comptes de producció i explotació, encara que cal tenir en compte que els conceptes que recull la taula input-output fan referència a l'activitat interior, mentre que en els comptes dels sectors institucionals es recullen l'activitat regional, per la qual cosa caldrà realitzar diversos ajustaments. Per altra banda, per a obtenir la resta de comptes caldria disposar de documentació addicional. En aquest sentit, per exemple, la Comunitat Autònoma asturiana va disposar de les memòries de les diferents institucions financeres, asseguradores i fons de pensions regionals. O bé una possibilitat alternativa per a elaborar la resta de comptes seria utilitzar mètodes descendents, a partir de la regionalització de les magnituds contemplades en la comptabilitat nacional. Encara que també és difícil trobar algun indicador suficientment acurat per a portar a efecte tal regionalització. Tot això fa sorgir seriosos dubtes sobre la conveniència de dur a terme l'estimació d'un esquema comptable per a aquest sector institucional.

LES INSTITUCIONS SENSE FINALITAT DE LUCRE AL SERVEI DE LES LLARS

Seguint la definició del SEC95, el sector de les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars són entitats amb personalitat jurídica dirigides a servir a les llars confeccionant productes no de mercat (això és, productes pels quals els ingressos per vendes no compensen més del 50% dels costos de producció, per tant, són productes subministrats gratuïtament o a preus econòmicament no significatius). Conseqüentment, els seus principals recursos no provenen de les vendes que ocasionalment puguin realitzar sinó sobretot de les contribucions voluntàries en efectiu o en espècie efectuades per les llars en qualitat de consumidors, dels pagaments efectuats per les Administracions Públiques i de les seves rendes de la propietat.

Les principals institucions sense finalitat de lucre que subministren béns i serveis de no mercat a les llars són:

- Sindicats, associacions professionals o científiques, partits polítics, esglésies i clubs socials, culturals i esportius.
- Associacions de beneficència, d'ajuda i d'assistència finançades mitjançant transferències voluntàries, en efectiu o en espècie, d'altres unitats institucionals.

EL TRACTAMENT A NIVELL REGIONAL

El sector que compren a les institucions sense finalitat de lucre al serveis de les llars és, amb diferència, el sector institucional que menys ha estat tractat a nivell regional espanyol, ja que els comptes que es refereixen a aquest sector solament s'han obtingut, i de manera parcial, per al cas de Galícia i d'Astúries, encara que en aquest últim cas, els

comptes del sector ISFLSH s'han obtingut en conjunció als comptes referents a les pròpies llars.

En el primer cas, referent a la Comunitat Autònoma de Galícia, s'han confeccionat els comptes de producció i d'explotació de les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars. La informació necessària es va extreure de les taules input-output de la regió. Mentre que en el cas de la Comunitat Autònoma d'Astúries es va poder obtenir els comptes de producció, explotació, renda, utilització de la renda i capital, encara que les ISFLSH es van afegir a les llars per a formar el sector de famílies i els comptes d'aquestes es van obtenir conjuntament amb el sector de societats no financeres. La informació necessària en aquest últim cas es va obtenir de les taules input-output i de la comptabilitat regional d'Espanya.

A més a més, la Comunitat de Madrid ha editat aquest mateix any 2003, els comptes del sector institucions financeres sense ànim de lucre al servei de les llars, referit a l'any 2000, encara que també parcialment, a partir de la informació obtinguda a través d'una investigació específica i la confecció d'unes enquestes particulars.

LA SUCCESIÓ DE COMPTES

A continuació es presenta l'esquema comptable per al sector de les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars, seguint la definició del SEC-95. En cadascun dels casos es presenta l'esquema comptable usos-recursos i la descripció dels diversos conceptes que s'hi inclouen. La valoració de l'esforç de recollida d'informació o d'estimació addicional i la utilitat i significat dels diversos comptes i els seus saldos haurà de permetre establir la conveniència o no de procedir a la seva estimació.

Comptes corrents

En aquest apartat s'inclouen les operacions de generació, distribució i redistribució de la renda. La variable fonamental que es pot obtenir és l'estalvi, origen del procés d'acumulació a l'economia.

Compte de producció. En aquest compte de producció es registren les operacions relatives al procés productiu, és a dir, la producció realitzada i el consum intermedi portat a terme per a la consecució de tal producció. El seu saldo és el valor afegit brut del sector institucional que, si es descompta el consum de capital fix, dona com a resultat el valor afegit net. En el cas del sector de les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars, la majoria de la producció que realitzen es cataloga com a producció de no mercat, ja que ho subministren de manera gratuïta o a preus baixos i econòmicament no significatius (de tal manera que els seus ingressos per venda no superen el 50% dels seus costos). Encara que també hi pot existir producció de mercat i producció per a ús final propi (la que conserva la pròpia entitat per a augmentar la seva formació bruta de capital), de manera minoritària.

I. Compte de producció

Usos	Recursos
P.2 Consums intermedis	P.1 Producció
	P.11 Producció de mercat
	P.12 Producció per a ús final propi
	P.13 Altre producció no de mercat
B.1 <i>Valor afegit brut</i>	
K.1 Consum de capital fix	
B.1n <i>Valor afegit net</i>	

La producció no de mercat no es valora a preus bàsics (és a dir, el preu que reben dels compradors descomptant els impostos sobre els producte i sumant-hi les subvencions), a diferència de la producció de mercat i la producció per a ús final propi, sinó que es valora tenint en compte el costos. Mentre que el consum intermedi es valora en tots els casos a preus d'adquisició.

La informació per a confeccionar aquest compte sorgeix de la mateixa taula input-output, encara que per a tal fi, caldria identificar i separar la part de la producció de determinats sectors (com sanitat, educació, serveis culturals, recreatius i socials) que són

de no mercat i correspon justament a aquestes institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars, i no a administracions públiques.

Comptes de distribució primària de la renda. Permet obtenir la renda derivada del procés de producció i la distribució entre els factors de producció. Es contempen dos comptes: el d'exploració i el d'assignació de la renda primària.

El compte d'exploració registra el desglossament del valor afegit generat en el procés de producció entre els factor primaris de producció –treball (remuneració d'assalariats) i capital (excedent d'exploració, que s'obté com a saldo del compte)- i les Administracions Públiques (a través dels impostos sobre la producció i importació cobrats menys les subvencions atorgades), que en aquest sector institucional són pràcticament nul·les. En aquest sentit, cal indicar que la remuneració d'assalariats és la regional i no pas la interior, com es recull a la taula input-output, per la qual cosa cal tenir en compte la necessitat de realitzar els ajustos pertinents.

D'igual manera, com l'anterior compte, la informació necessària per a confeccionar aquest compte d'exploració prové de la mateixa taula input-output assignant la part corresponent dels diferents conceptes sectorials al sector institucional de les institucions sense ànim de lucre al servei de les llars.

II.1.1: Compte d'exploració

Usos	Recursos
D.1 Remuneració dels assalariats	B.1n <i>Valor afegit net</i>
D.11 Sous i salaris	
D.12 Cotitzacions socials a càrrec dels empleadors	
D.121 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors	
D.122 Cotitzacions socials imputades a càrrec dels empleadors	
D.2 Impostos sobre la producció i importacions	
D.29 Altres impostos sobre la producció	
D.3 Subvencions	
D.39 Altres subvencions a la producció	
B.2n <i>Excedent d'exploració net</i>	

El compte d'assignació de la renda primària té com a finalitat conèixer com es distribueixen les rendes generades en el procés de producció. A diferència del compte

d'exploració, la d'assignació de la renda primària posa el èmfasi en la quantificació del destí de la renda primària rebuda (assignació) i no en l'origen d'aquesta renda. En aquest sector es considera l'excedent d'exploració i les rendes de propietat netes (les rebudes menys les pagades). El saldo del compte és el saldo de les rendes primàries netes. En aquest sentit, el SEC95 defineix les rendes primàries com la renda que perceben les unitats residents en virtut de la seva participació directa en el procés de producció i la renda a cobrar pel propietari d'un actiu financer o material no produït per posar-lo a disposició d'una altre unitat institucional.

Per a confeccionar aquest compte caldria saber el detall de les rendes de propietat rebudes i pagades pel sector de les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars, cosa que no es pot obtenir directament de les taules input-output, per la qual cosa caldria disposar de fonts secundàries d'informació per estimar-les o bé utilitzar algun mètode de regionalització a partir de la comptabilitat nacional i amb l'ús d'un o varis indicadors adequats per a procedir a tal regionalització.

II.1.2: Compte d'assignació de la renda primària

Usos	Recursos
D.4 Rendes de la propietat	B.2n <i>Excedent d'exploració net</i>
D.41 Interessos	
D.42 Rendes distribuïdes de les societats	D.4 Rendes de la propietat
D.422 Rendes retirades de les quasisocietats	D.41 Interessos
D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior	D.42 Rendes distribuïdes de les societats
D.44 Rendes de la propietat atribuïdes als assegurats	D.421 Dividends
D.45 Rendes de la terra	D.422 Rendes retirades de les quasisocietats
	D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior
	D.44 Rendes de la propietat atribuïdes als assegurats
	D.45 Rendes de la terra
B.5n <i>Saldo de rendes primàries netes</i>	

Compte de distribució secundària de la renda. S'analitza aquí l'assignació de la renda primària a través de la redistribució, és a dir, considerant els impostos, les cotitzacions i les prestacions i transferències corrents.

En la banda dels recursos apareix el saldo del anterior compte, que se suma a les cotitzacions socials efectuades i altres transferències corrents rebudes, mentre que en la banda dels usos apareixen els impostos corrents sobre la renda i el patrimoni i les

prestacions socials i altres transferències efectuades per part del sector institucional sota estudi. Cal dir que en el cas de les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars, aquest compte no presenta gaire importància, excepte pel concepte de transferències corrents rebudes d'altres sectors institucionals, que és el seu principal recurs, juntament amb les rendes de propietat.

Per a obtenir la informació necessària per a confeccionar aquest compte, igual que en el cas anterior, seria convenient disposar d'informació complementària per al sector institucional d'entitats sense finalitat de lucre al servei de les llars. Encara que el total de cotitzacions satisfetes i el total de prestacions rebudes corresponen, en la seva major part, als ingressos i despeses per aquests conceptes de les administracions públiques. I en el cas de les ISFLSH els impostos que caldria incloure en aquest compte pràcticament no revesteixen importància quantitativa. Per la qual cosa la part més important per a esbrinar seria la corresponent a les transferències corrents netes rebudes.

II.2: Compte de distribució secundària de la renda

Usos	Recursos
D.5 Impostos corrents sobre la renda, el patrimoni, etc.	B.5n <i>Saldo de rendes primàries netes</i>
D.59 Altres impostos corrents	D.61 Cotitzacions socials
D.62 Prestacions socials diferents de les transferències socials en espècie	D.611 Cotitzacions socials efectives
D.622 Prestacions socials de sistemes privats amb constitució de reserves	D.6111 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors
D.623 Prestacions socials directes dels empleadors	D.61111 Cotitzacions socials efectives obligatòries a càrrec dels empleadors
	D.61112 Cotitzacions socials efectives voluntàries a càrrec dels empleadors
	D.6112 Cotitzacions socials a càrrec dels assalariats
	D.61121 Cotitzacions socials obligatòries a càrrec dels assalariats
	D.61122 Cotitzacions socials voluntàries a càrrec dels assalariats
	D.612 Cotitzacions socials imputades
D.7 Altres transferències corrents	D.7 Altres transferències corrents
D.71 Primes netes d'assegurances no vida	D.72 Indemnitzacions d'assegurances no vida
D.75 Transferències corrents diverses	D.75 Transferències corrents diverses
B.6n	
Renda disponible neta	

Compte de redistribució de la renda en espècie. El compte de redistribució de la renda en espècie permet ajustar la renda disponible neta en la mesura que incorpora tot

el bloc de prestacions i transferències en espècie i la transferència de béns i serveis no de mercat individuals que realitzen les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars a favor d'aquestes. De fet, pot considerar-se un compte complementari al de la distribució secundària de la renda.

II.3: Compte de redistribució de la renda en espècie

Usos	Recursos
	B.6n <i>Renda disponible neta</i>
D.63 <i>Transferències socials en espècie</i>	
D.631 <i>Prestacions socials en espècie</i>	
D.6313 <i>Prestacions d'assistència social en espècie</i>	
D.632 <i>Transferències de béns i serveis no de mercat individuals</i>	
B.7n <i>Renda disponible ajustada neta</i>	

Compte d'utilització de la renda. La finalitat d'aquest compte és reflectir com es distribueix la renda disponible (ja sigui la renda disponible neta o la renda disponible neta ajustada) entre el consum i l'estalvi. En aquest sentit, cal indicar que la despesa en consum final es defineix al SEC95 com la despesa realitzada per les unitats institucionals residents per a satisfer directament les necessitats individuals i col·lectives dels ciutadans. En aquest sentit, la despesa en consum final que realitza el sector de les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars inclou el valor dels béns i serveis que elles produeixen i que no són vendes ni formació bruta de capital i les adquisicions que realitza de béns i serveis a productors de mercat i que subministren a les llars sense transformar en concepte de transferències socials en espècie. El consum final efectiu, per la seva banda, es defineix al SEC95 com els béns i serveis adquirits per unitats residents per a la satisfacció directa de les necessitats individuals i col·lectives de les persones. La diferència entre la despesa en consum final i el consum final efectiu són les transferències en espècie que realitzen les ISFLSH i les Administracions Públiques a favor de les llars. Per conveni, es considera que les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars no realitzen consum col·lectiu, sinó solament consum individual i aquest es equivalent a les transferències socials en espècie que donen a les llars.

II.4: Compte d'utilització de la renda

II.4.1: Compte d'utilització de la renda disponible

Usos	Recursos
P.3 Despesa en consum final	B.6n <i>Renda disponible neta</i>
P.31 Despesa en consum individual	
<hr/>	
B.8n <i>Estalvi net</i>	

II.4.2: Compte d'utilització de la renda disponible ajustada

Usos	Recursos
	B.7n <i>Renda disponible ajustada neta</i>
<hr/>	
B.8n <i>Estalvi net</i>	

Comptes d'acumulació

Aquests comptes permeten recollir les variacions en actius i passius de les ISFLSH i, així, les oscil·lacions que es produeixen en el patrimoni net. Els comptes d'acumulació permetran valorar d'aquesta manera la capacitat o necessitat de finançament que té el sector institucional estudiat. Els comptes d'acumulació al SEC95 estan compostos pels comptes de capital, el compte financer i el compte d'altres variacions d'actius.

Compte de capital. El compte de capital registra les adquisicions menys les cessions d'actius no financers realitzades per unitats residents, i mesura la variació del patrimoni net deguda a l'estalvi (saldo final dels comptes corrents) i a les transferències de capital. El compon dos comptes: el compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i les transferències de capital i el compte d'adquisició d'actius no financers.

En el compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i les transferències de capital es recull a la part dreta del compte, en primer lloc, l'estalvi net, saldo del darrer compte corrent, el d'utilització de la renda disponible, i, en segon lloc, les transferències de capital, no corrents, que si són a rebre es registren amb signe positiu i són a pagar amb signe negatiu. El saldo d'aquest compte passa a registrar-se a la part dreta del

següent compte de capital: el compte d'adquisicions d'actius no financers, mentre que a la part esquerra del compte es registren les adquisicions netes (compres menys vendes) dels actius no financers, que inclou la formació bruta de capital fix, els objectes valuosos i la variació d'existències, deixant com a saldo la capacitat (+) o necessitat (-) de finançament. En aquest sentit, la formació bruta de capital és un concepte que apareix en la taula input-output, a l'igual que el consum de capital fix -que també apareix en el compte de producció- i la variació d'existències, mentre que la resta d'informació s'ha d'esbrinar de fonts secundàries.

III.1: Compte de capital

III.1.1: Compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>	B.8n <i>Estalvi, net</i>
	D.9 Transferències de capital, a cobrar
	D.92 Ajudes a la inversió
	D.99 Altres transferències de capital
	D.9 Transferències de capital, a pagar
	D.91 Impostos sobre el capital
	D.99 Altres transferències de capital

III.1.2: Compte d'adquisicions d'actius no financers

Variacions dels actius	Variacions dels passius i del patrimoni net
P.51 Formació bruta de capital fix	B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>
P.511 Adquisicions menys cessions d'actius fixos materials	
P.5111 Adquisicions d'actius fixos materials nous	
P.5112 Adquisicions d'actius fixos materials existents	
P.5113 Cessions d'actius fixos materials existents	
P.512 Adquisicions menys cessions d'actius fixos immaterials	
P.5121 Adquisicions d'actius fixos immaterials nous	
P.5122 Adquisicions d'actius fixos immaterials existents	
P.5123 Cessions d'actius fixos immaterials existents	
P.513 Augments del valor dels actius no financers no produïts	
P.5131 Grans millores dels actius no financers no produïts	
P.5132 Despeses associades a les transferències de propietat dels actius no financers no produïts	
K.1 Consum de capital fix	
P.52 Variació d'existències	

P.53	Adquisicions menys cessions d'objectes valuosos
K.2	Adquisicions menys cessions d'actius no financers no produïts
K.21	Adquisicions menys cessions de terrenys i altres actius materials no produïts
K.22	Adquisicions menys cessions d'actius immaterials no produïts
B.9	Capacitat(+)/Necessitat(-) de finançament

Compte financer. *El compte financer, finalment, mostra com aquesta capacitat o necessitat de finançament es materialitza en l'adquisició d'actius financers o la contracció de passius financers. En concret, la diferència entre l'adquisició neta d'actius financers i la contracció neta de passius financers dóna lloc a aquesta capacitat (+) o necessitat (-) de finançament.*

Per a calcular aquests comptes d'acumulació novament seria necessari disposar de fonts complementàries addicionals d'informació per al sector de les institucions sense finalitat de lucre al servei de les llars, independents de la TIO.

Finalment, està el compte d'altres variacions dels actius, que registra les variacions dels actius i dels passius de les unitats residents que no es deuen a l'estalvi i les transferències voluntàries de riquesa que ja es registren en el compte de capital i en el compte financer. I els balanços, que mostren el total d'actius i passius de les diverses unitats al principi i al final del període comptable, generalment un any, així com el patrimoni net. Encara que aquest darrer compte i els balanços no aporten gaire informació més que la ja destacada pels anteriors comptes.

SÍNTESI

Atenent a l'anàlisi realitzada prèviament i a l'experiència de les diverses Comunitats Autònomes que han confeccionat comptes per a aquest sector institucional, es pot concloure que es podria obtenir el compte de producció i d'explotació a partir de la informació contemplada en la taula input-output regional, però per a confeccionar la majoria de la resta de comptes caldria informació addicional, el que en alguns casos pot ser difícil d'aconseguir de manera adequada i a costos baixos. Una possibilitat alternativa per a elaborar la resta de comptes seria utilitzar mètodes descendents, a partir de la regionalització de les magnituds contemplades en els comptes referents a Espanya globalment considerat. Encara que també és difícil trobar algun o alguns indicadors suficientment acurats per a portar a efecte tal regionalització.

LA RESTA DEL MÓN

Aquest bloc de comptes té per a finalitat recollir el conjunt de relacions que una economia regional manté amb la resta del món. El punt de partida fonamental és, evidentment, la delimitació de l'economia regional i, així, del que és resta del món. Aquest és un dels elements metodològics fonamental de qualsevol esquema comptable regional.

El primer que cal assenyalar és que la valoració adequada del conjunt d'intercanvis que una economia manté amb la resta del món és un element informatiu significatiu i el resultat final, que permet conèixer la posició de capacitat o necessitat de finançament de l'economia, té una importància notable. Tot i així, les dificultats d'obtenció de tota la informació necessària en el cas d'una economia regional han donat lloc a que l'elaboració de la comptabilitat específica d'aquest "sector" hagi estat escassa en l'experiència espanyola. En aquest sentit, cal assenyalar que únicament Astúries, Balears i la comunitat de Madrid han dut a terme l'estimació dels comptes, encara que sigui parcialment, d'aquest sector.

A continuació es mostren els diversos comptes que formen part de l'esquema comptable d'aquest sector. Un dels aspectes clau, abans de procedir a valorar les possibilitats de la seva obtenció, és, com ja s'ha dit, la delimitació de l'economia regional. A més de la problemàtica de definir l'activitat regional de les empreses, un cas específic és el de l'Administració Pública. Com ja s'ha vist en analitzar la comptabilitat d'aquest sector institucional, aquest està format, entre d'altres, de l'Administració central de l'estat. Estrictament parlant, i atenent al criteri seguit per altres magnituds, l'activitat d'aquesta podria ser considerada com a administració supranacional i, per tant, integrada en les magnituds del compte de la resta del món. No obstant això, aquest no és el criteri seguit en la mateixa taula input-output, on els serveis prestats per l'Administració central estan integrat en el sector d'Administracions Públiques. Per aquest motiu, es considera més oportú tractar l'Administració central, també en els sectors institucionals, com un agent més del sector d'AA.PP. i obtenir els comptes d'aquestes desagregades per grans grups

(central, autonòmica i local). L'activitat desenvolupada per les institucions comunitàries europees sí que estaria integrada en la resta del món.

Les dificultats d'obtenció de la informació necessària varia significativament entre els diversos comptes. L'esquema que el SEC planteja per a la comptabilitat d'aquest sector és lleugerament diferent a la dels analitzats fins a aquest moment.

El primer dels comptes és el que ofereix menys dificultats per a la seva obtenció, atès que la informació necessària es pot extreure de la pròpia taula input-output, amb els ajustos convenients. Cal recordar que en aquest fluxos es fa referència tant als intercanvis amb l'estranger com els que tenen lloc amb la resta d'Espanya. En funció de la informació disponible, aquest compte podria ser desagregat en tres grans blocs: resta d'Espanya, intercanvis amb els països integrants de la Unió Europea i intercanvis amb la resta del món. Això faria possible disposar d'una informació detallada del saldo de béns i serveis per àrees geogràfiques.

I. Compte d'intercanvis exteriors de béns i serveis

Usos	Recursos
P.6 Exportacions de béns i serveis	P.7 Importacions de béns i serveis
P.61 Exportacions de béns	P.71 Importacions de béns
P.62 Exportacions de serveis	P.72 Importacions de serveis

B.11 Saldo de intercanvis exteriors de béns i serveis

A aquest saldo cal afegir-hi la resta d'intercanvis –de rendes i transferències– que es produeixen amb la resta del món. Això és el que el SEC recull en el compte de rendes primàries i transferències corrents. El quadre comptable següent recull tots els conceptes que l'integren al màxim detall. Cal tenir en compte que es podria obtenir una versió simplificada d'aquest estimant exclusivament les grans magnituds que el componen. La consideració dels cobraments/pagaments en concepte de rendes dels factors i de transferències corrents fa possible assolir la magnitud del saldo d'intercanvis corrents amb l'exterior.

II. Compte exterior de rendes primàries i transferències corrents

Usos	Recursos
D.1 Remuneració dels assalariats	B.11 <i>Saldo d'intercanvis exteriors de béns i serveis</i>
D.11 Sous i salaris	
D.2 Impostos sobre la producció i importacions	D.1 Remuneració dels assalariats
D.21 Impostos sobre els productes	D.11 Sous i salaris
D.211 Impostos del tipus valor afegit (IVA)	D.12 Cotitzacions socials a càrrec dels empleadors
D.212 Impostos i drets sobre les importacions, exclòs l'IVA	D.121 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors
D.2121 Drets d'importació	D.122 Cotitzacions socials imputades a càrrec dels empleadors
D.2122 Impostos sobre les importacions, exclosos l'IVA i els drets d'importació	D.2 Impostos sobre la producció i les importacions
D.214 Impostos sobre els productes, exclòs l'IVA i els impostos sobre les importacions	D.21 Impostos sobre els productes
D.29 Altres impostos sobre la producció	D.211 Impostos del tipus valor afegit (IVA)
D.3 Subvencions	D.212 Impostos i drets sobre les importacions, exclòs l'IVA
D.31 Subvencions als productes	D.2121 Drets d'importació
D.311 Subvencions a les importacions	D.2122 Impostos sobre les importacions, exclosos l'IVA i els drets d'importació
D.319 Altres subvencions als productes	D.214 Impostos sobre els productes, exclosos l'IVA i els impostos sobre les importacions
D.39 Altres subvencions a la producció	D.29 Altres impostos sobre la producció
D.4 Rendes de la propietat	D.3 Subvencions
D.41 Interessos	D.31 Subvencions als productes
D.42 Rendes distribuïdes de les societats	D.311 Subvencions a les importacions
D.421 Dividends	D.319 Altres subvencions als productes
D.422 Rendes retirades de les quasisocietats	D.39 Altres subvencions a la producció
D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes de l'exterior	D.4 Rendes de la propietat
D.5 Impostos corrents sobre la renda, el patrimoni etc.	D.41 Interessos
D.51 Impostos sobre la renda	D.42 Rendes distribuïdes de les societats
D.59 Altres impostos corrents	D.421 Dividends
D.61 Cotitzacions socials	D.422 Rendes retirades de les quasisocietats
D.611 Cotitzacions socials efectives	D.43 Beneficis reinvertits de les inversions directes a l'exterior
D.6111 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors	D.44 Rendes de la propietat atribuïdes als assegurats
D.61111 Cotitzacions socials efectives obligatòries a càrrec dels empleadors	D.5 Impostos corrents sobre la renda, el patrimoni, etc.
D.61112 Cotitzacions socials efectives voluntàries a càrrec dels empleadors	D.51 Impostos sobre la renda
D.6112 Cotitzacions socials a càrrec dels assalariats	D.59 Altres impostos corrents
D.61121 Cotitzacions socials obligatòries a càrrec dels assalariats	D.61 Cotitzacions socials
D.61122 Cotitzacions socials voluntàries a càrrec dels assalariats	D.611 Cotitzacions socials efectives
D.612 Cotitzacions socials imputades	D.6111 Cotitzacions socials efectives a càrrec dels empleadors
D.62 Prestacions socials diferents de les transferències socials en espècie	D.61111 Cotitzacions socials efectives obligatòries a càrrec dels empleadors
D.622 Prestacions socials de sistemes privats amb constitució de reserves	D.61112 Cotitzacions socials efectives voluntàries a càrrec dels empleadors
D.623 Prestacions socials directes dels empleadors	D.6112 Cotitzacions socials a càrrec dels assalariats
D.7 Altres transferències corrents	D.61121 Cotitzacions socials obligatòries a càrrec dels assalariats
D.71 Primes netes d'assegurances no vida	D.61122 Cotitzacions socials voluntàries a càrrec dels assalariats
D.74 Cooperació internacional corrent	D.612 Cotitzacions socials imputades
D.75 Transferències corrents diverses	D.62 Prestacions socials diferents de les transferències socials en espècie
D.8 Ajustament per la variació de la participació neta de les llars en les reserves de fons de pensions	D.621 Prestacions de seguretat social en efectiu
	D.622 Prestacions socials de sistemes privats amb constitució de reserves
	D.624 Prestacions d'assistència social en efectiu
	D.7 Altres transferències corrents
	D.72 Indemnitzacions d'assegurances no vida
	D.74 Cooperació internacional corrent
	D.75 Transferències corrents diverses
	D.8 Ajustament per la variació de la participació neta de les llars en les reserves de fons de pensions
B.12 <i>Saldo de les operacions corrents amb l'exterior</i>	

Les dificultats que sorgeixen en aquest cas són més importants, atès que bona part d'aquestes magnituds s'ha d'obtenir per vies diverses a la taula input-output. No obstant això, caldria valorar de manera acurada els costos que implica l'obtenció d'aquesta informació atesa la rellevància que pot tenir per una economia regional el coneixement de la posició amb l'exterior.

Si fins ara únicament s'han considerat les transferències corrents, el següent compte contempla també la inclusió de les transferències de capital (a cobrar i a pagar), pas previ per a poder obtenir la capacitat/necessitat de finançament de l'economia.

II. Comptes exteriors d'acumulació

Compte de variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i les transferències de capital

Usos	Recursos
B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i les transferències de capital</i>	B.12 <i>Saldo de les operacions corrents amb l'exterior</i>
	D.9 <i>Transferències de capital, a cobrar</i>
	D.91 <i>Impostos sobre el capital</i>
	D.92 <i>Ajuts a la inversió</i>
	D.99 <i>Altres transferències de capital</i>
	D.9 <i>Transferències de capital, a pagar</i>
	D.91 <i>Impostos sobre el capital</i>
	D.92 <i>Ajuts a la inversió</i>
	D.99 <i>Altres transferències de capital</i>

Compte d'adquisicions d'actius no financers

Variacions dels actius nets	Variacions de passius i del patrimoni net
K.2 <i>Adquisicions menys cessions d'actius no financers no produïts</i>	B.10.1 <i>Variacions del patrimoni net degudes a l'estalvi i a les transferències de capital</i>
K.21 <i>Adquisicions menys cessions de terrenys i altres actius no materials no produïts</i>	
K.22 <i>Adquisicions menys cessions d'actius immaterials no produïts</i>	
B.9 <i>Capacitat(+)/Necessitat(-) de finançament</i>	

Pel que fa a la resta de comptes –compte financer i compte d'altres variacions en els actius- els costos que implica la seva obtenció no semblen compensar la utilitat de les magnituds que s'obtenen en ells.

SÍNTESI

Atenent a les consideracions prèvies i també a l'experiència regional en l'obtenció d'aquest compte, sembla que la proposta hauria d'anar cap a l'obtenció del compte d'intercanvis de béns i serveis que no presenta especials dificultats. En canvi, i malgrat la seva obtenció es fa més difícil per les necessitats d'informació addicional, caldria plantejar-se l'anàlisi dels costos que implicaria l'estimació del compte de rendes primàries i transferències corrents i dels comptes d'acumulació. Tot i que la informació necessària pot dificultar la seva estimació, cal tenir present la rellevància de la magnitud final que s'obté: la capacitat o necessitat de finançament amb l'exterior de l'economia catalana. En aquest sentit, encara que fos de manera parcial, podria plantejar-se la conveniència de la seva obtenció.

CONCLUSIONS GENERALS

Les pàgines anteriors han dut a terme un estudi pormenoritzat dels esquemes comptables dels diversos sectors institucionals, seguint la metodologia del SEC-95. Els costos d'obtenció de la informació són diversos entre els diferents sectors, i també entre els diversos comptes que integren l'esquema. Ara bé, és cert que la utilitat que es desprèn de cadascun dels comptes és també diversa. Per aquest motiu, abans de plantejar-se la realització d'un esquema de comptabilitat regional a nivell de sectors institucionals és convenient posar a la balança els costos i avantatges de la informació.

En aquesta línia, es poden extreure algunes recomanacions i propostes. Tot i que caldria valorar acuradament la informació de la taula (o del treballs previs per a la seva obtenció) i la seva translació als comptes dels sectors, atenent als costos que implica l'obtenció de certa informació semblaria oportú cenyir-se als següents comptes:

- en el cas de les llars, podrien obtenir-se sense excessives dificultats els comptes corrents i d'acumulació de l'esquema comptable. La utilitat de la resta de comptes sembla, en canvi, ser clarament inferior als costos que implica la seva obtenció. A més de la informació que es desprèn de la TIO cal tenir present les dades que s'obtenen de la Comptabilitat Regional d'Espanya.
- pel que fa a les societats no financeres, poden obtenir-se sense problemes els comptes de producció i explotació. D'altra banda, i tot i que suposin una major dificultat, podria plantejar-se l'obtenció dels comptes d'assignació de la renda primària, distribució secundària de la renda, utilització de renda i comptes d'acumulació. Ara bé, atenent a les dificultats que la seva obtenció impliqui, pot plantejar-se la possibilitat d'obtenir comptes simplificats, tenint en compte que la magnitud de més interès pot considerar-se que és la capacitat/necessitat de finançament.
- en el cas de les Administracions públiques, la llarga experiència en l'elaboració d'aquests comptes a nivell regional, i la disponibilitat d'informació per a la seva elaboració, planteja la conveniència d'assolir la

seva plena obtenció. Cal dir que l'Administració central de l'estat sembla oportú mantenir-la com un agent més d'aquest sector i no com a part de la resta del món.

- el cas de les institucions financeres és un dels que impliquen més dificultats per a la obtenció de la informació necessària. Exceptuant el compte de producció i el d'explotació, que poden obtenir-se –efectuant els ajustos convenients– a partir de la mateixa taula input-output, l'estimació de la resta de comptes s'enfronta a grans dificultats, tant metodològiques com d'informació i, per tant, sembla desaconsellable plantejar-se la seva obtenció.
- l'estimació de l'esquema comptable de les institucions sense finalitat de lucre al serveis de les llars s'enfronta a les mateixes, sinó més encara, dificultats. En aquest cas, fins i tot poden sorgir dificultats per a la delimitació del propi sector. Per aquest motiu, sembla desaconsellable assumir els costos de la seva obtenció.
- per últim, els comptes de les relacions amb la resta del món, tot i no estar exempts de problemes, poden oferir algunes magnituds especialment rellevants. El compte d'intercanvis de béns i serveis sorgeix –amb els ajustos necessaris– de la taula i el compte de rendes primàries i els d'acumulació pot tenir interès plantejar-se la seva obtenció, sempre i quan els costos per a la seva obtenció siguin assumibles.

Com es pot comprovar, en tots els casos la proposta assoleix com a màxim els comptes d'acumulació i prescindeix, per tant, del compte financer i dels balanços. Cal recordar, amés, que algunes de les magnituds que s'obtenen per a un sector concret són la contrapartida d'un altre i, per tant, aquest fet pot facilitar l'estimació d'algunes parts de l'esquema comptable.

En resum, doncs, es tractaria de plantejar un esquema comptable possibilista que, no obstant, no exclou el plantejament futur, i no estrictament lligat a la taula, d'un esquema comptable més ampli.